BAYAN YANI

TEMMUZ 2018 - 07 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

78

Ve Seçim Sonuçlandı...

25 Haziran sabahı yine "yepyeni" bir Türkiye'ye uyandık...

24 Haziran itibariyle "Rejim" değişti...

Muhalefetin yine kaybettiği seçim sonuçlarından sonra LGS sonuçları da belli oldu...

Patates, soğan fiyatları uçtu. 5 yıldır ağır savaş koşullarında bulunan Suriye'den patates ithal edildi.

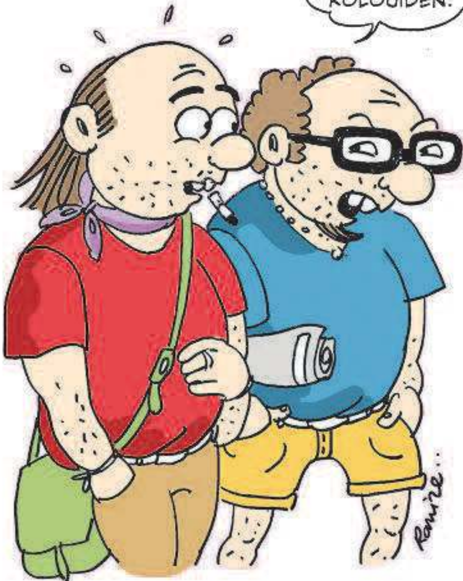
İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'ne göre 16 yılda 21 bin işçi iş cinayetlerinde öldü...

Kadın cinayetleri hız kesmiyor... Mayıs ayında 37 kadın erkekler tarafından öldürüldü...

BAYAN YANI AKTÜEL

Zonguldak Müftüsü: "Bayanlar, vücudunu başka bayanlar görmeyecek şekilde denize girmeli."

Zonguldak İl Müftüsü Rüstem Can 49 yaşında olmasına rağmen canı gönülden bir yere gidip denize giremediğini söyledi: "Aynı martılar gibi kayaların üzerinden denize atlıyorum."

SEÇİMİN DE SEÇMENİN DE ADAYIN DA CİNSİYETİ VAR!..

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Türkiye'de siyaset alanı erkek. Meclise girebilmek için önce bu alanı aşmak gerekiyor. Türkiye 24 Haziran günü 27. Dönem milletvekili seçimlerini her zaman olduğu gibi yine tuhaf olaylarla geçirdi. Meclisin beş partili fotoğrafı içinde 103 kadın vekil var (1/6) çok şükür. Kadın vekil oranı %13'ten %17'ye yükseldi. Şimdi kadınlar mecliste daha yüksek bir oranda temsil edilirken, kadın vekillerin bütün kadınlar için biraraya gelmemelerinin hiç bir gerekçesi yok. Ancak toplumdaki ataerki biliyoruz ki, Meclis'e daha da şiddetli bir biçimde yansıyor. Öyle ki, bir kadın vekil seçilir seçilmez mazbatasını almadan idam istediğini, bunun için çalışacağını açıkladı bile. Ülkemizde, kadınların siyasete girmesi için önce cesur olmaları gerkiyor. Çünkü siyaset "mansplaining"le en fazla karşılaştığımız alan. Ayrıca kadınların kadın bakış açısı taşımaları, kadın sorunlarının kaynağına dair farkındalık ve bilgi sahibi olmaları gerektiğini de yakından gözlemledim. Bu nedenle biraz feminist olmak akla da ruha da iyi geliyor…

Siyasetin unsurları olarak seçmen, adaylar ve siyasetin bir faaliyeti olarak seçimin bir cinsiyeti var o da erkek!.. Evet, çok erkek bir ortam, dil erkek, davranış biçimleri erkek, şiddet içeren bir ortam. Kalabalıkta taciz de edilebilirsiniz, itip kakılabilirsiniz de. Sonuçta biz ne kadar değiştirmeye, dönüştürmeye çalışsak da, toplumdaki erkek egemenliğini seçmenin bakışlarında görmekten de kaçamıyoruz. Ne siyasetin, ne de Meclis'in kendisi tek başına bir şey değil, kadının zorlu mücadelesinin bir parçası sadece. Kadının erkek bir siyaseti, erkek seçmeni ve erkek bir seçimi aşarak tüm mücadelelerini Meclis'e taşıyabilmesi bir mucize bu koşullarda. Kadınlar ancak Meclis'te daha çok temsil edildikçe sorunları ve mücadeleleri için bir bağ kurabilecekler ve işte o zaman Meclis'in bizim için bir anlamı olacaktır. Yoksa, ne siyasetin ne de Meclis'in bir değer oluşturması çok da olası değil. Meclis'te bugünden itibaren partiler üstü bir kadın dayanışması olmazsa kadın vekil olmanın değiştirici, dönüştürücü bir işlevi de olamayacaktır. Kadınlar birlikte güçlü, bunu hiç unutmayalım.

Çünkü bizim gerçeğimiz şu; kadınların hangi partiden, hangi görüşten olduklarının bir önemi yok tüm kadınlar eziliyorlar. Üstelik bazen bunun farkına bile varmıyorlar. Çünkü temel sorunumuz erkek egemenliği. Siyasi partilerin adayları her zaman daha az sayıda kadın oluyor. Ama tabana baktığımızda, kadınlar işçi arılar gibi çalışıyorlar. Kendi evine ailesine, ilçe ve il teşkilatlarına, sahaya koşturan da, broşür dağıtan da, seçmene ev ev ulaşan da kadınlar. Erkek siyasetçi bu nedenle çoğu zaman kadınların emekleri üzerinden siyaset yapıyor. Bir de siyasetin temel aracı para erkeğin elinde. Parası olan erkek siyaset yapıyor ya da parası olan bir erkeğin desteklediği kadın siyasete girebiliyor. O zaman da işin kapsamı değişiyor. Ve karar mekanizmasında kadınlar birden görünmez oluveriyorlar. Aday gösterilirken de çalışıp hak ettiğini düşünen kadının yerine çoğu zaman yerine bir erkek arada bir de tepeden inme gelen bir diğer kadın tercih edilebiliyor…

> **"Çünkü bizim gerçeğimiz şu; kadınların hangi partiden, hangi görüşten olduklarının bir önemi yok tüm kadınlar eziliyorlar."**

24 Haziran seçimleri tüm toplum için kritikti, ancak kadınlar açısından çok daha kritikti. Çünkü, OHAL sonrası süreçle birlikte kadın düşmanlığı inanılmaz bir noktaya geldi. Kürtajı yasaklamaya çalışan, aile bütünlüğü bahanesi ile kadını kocasına mecbur eden, kadın emeğini güvencesizleştiren, çocuk ve yaşlı bakımını tümüyle kadınların üzerine yıkmaya çalışan, sürekli kadınlar adına konuşan, kadınları güçlü aile dışında tanımlamayan, çocukların tacizi için hızlı vaziyet alamayan bir iktidarla karşı karşıya idik. Ve değişen bir şey de olmadı.

Şimdi daha da çok kaygılıyım; OHAL'de ya da OHAL'siz daha otoriter, hak ve özgürlükleri tırpanlamaya evrilen bir ülke olacağımızı düşünüyorum. Seçimin ilk kaybedeni bu koşullarda kadınlar olacaklar. Seçilerek Meclis'e giren adınlar birlikte güçlü olabileceklerini birbirlerine hatırlatmalı ve dayanışmalılar. Bu durumda erkek parlamento da bu dayanışmaya destek olmak zorunda kalmalı. Şimdi her zamankinden daha çok eşitlik ve kadın hakları için çalışmaya ihtiyaç var. Ancak bunu yaptığımızda çocukları da, hayvanları da, doğayı da koruyableceğiz… Tüm kaygılarıma ragmen, yeni parlamentonun ve seçimlerin ülkemiz için umulmadık bir aydınlık getirmesini dileyeceğim yine de…

PELİN "OBUR DÜNYALI"

İPEK ÖZSÜSLÜ

SORUM ÜZERİNE TAM CÜMLESİ ŞÖYLE "ADAM KAZANDI" A-DAM KA-ZAN-DI... NE DİYO BU SUSAK YEAA..

ALOOUU PELİN! NERDESİN KIZIM ? NAPIYOSUN ?
HİİÇ ÖÖLE BUZDOLABINI SEYREDİYORUM.. 3 GÜNDÜR BİŞEY YEMEDİM.. TWEET ATMIŞ MI İKİ GÖZÜMÜN ÇİÇEĞİ??
KETÇAP
Acı Sos
Vişne

PELİİİN!! KALK Bİ DUŞ AL KENDİNE GEL.. BİŞEYLER YE!! BIRAK MUHARREM'İ OLAN OLDU..
BIRAKAMAM!! ONDAN HABER ALMAM LAZIM.. ALIŞTIM ANLIYO MUSUN ALIŞTIM.. ALIŞMAK SEVMEKTEN DAHA ZOR BİLMİYO MUSUN?!!

Muharrem ince'den Su kabağı hikayesi
Bİ SU KABAĞI Bİ DE ÇINAR AĞACI VARMIŞ TAMAM MI?
GÖZLERİM GÖZLERİNE AKMAK İSTER, SEN İSTER SAKLA İSTER GÖSTER. GÖZLERİMDEN BAŞKA GÖZE GİTME, GİDERSEN DE SEVME..
DİNG DONG

Hİİİ ŞU HALİNE BAK.. RESMEN ERİMİŞSİN.. AL .. DÜRÜM.. ÇİFT EKMEK! BİR BUÇUK!! SURATA BAK.. GİT TARTIL.
İPEK DÜRÜM
AYY SAHİ Mİ KIZ?! KORKUTMA BENİ.. DUR TARTILAYIM..

İNANMIYORUM!! 12 KİLO VERMİŞİM!! NE MUHARREMMİŞ ARKADAŞ.. KİMSENİN YAPAMADIĞINI YAPTI.. ERİTTİ BENİ ADAM RESMEN.. DERT SAHİBİ YAPTI YEAA!!
BOŞVEEER.. GEL DÜRÜMÜNÜ SOĞUTMA!!
YANAN YER AYRI.. YENEN YER AYRI DERLER. ACİL TOPARLANMAM LAZIM... Bİ DE TAŞ KADAYIFI GÖMELİM ÜSTÜNE!!

İpek '18

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

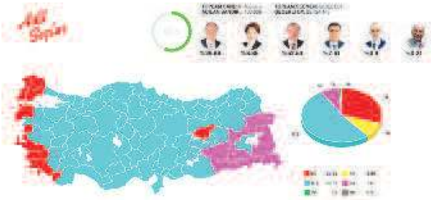
• Ne geceydi, ne seçimdi arkadaş! Herkes sandıkları, oy çuvallarını korumaya odaklanmışken, hiç ummadığımız yerden **plot twist** geldi. "Gönüllerin başkanı" **İnce** sandıkları terk etti gitti. O gece neler yaşandı; bilmiyoruz. "**Oylarınız bana emanet, canım pahasına koruyacağım**" diyen adamın aniden arazi olmasına anlam veremiyoruz. Altında bir şey arıyoruz, ama emin de olamıyoruz. Kimileri yakında öğreniriz diyor da, ben pek zannetmiyorum.

• "**Çaldılar, ama 10 milyon da çalmadılar**" hayatımda duyduğum en büyük trollemelerden biriydi. Kulaklarıma inanamadım. Seçimin ikinci tura kalması için 10 milyon çalmaları gerekmiyordu zaten. Bu trolleme için teşekkür mü edep napak Muharrem İnce?

• Gideyim de marketten birkaç liralık patates falan çalayım. Yakalanırsam, "çaldım ama 10 milyonluk mu çaldım?" derim nolacak.

• Tüm varlığım bu deyip küpelerini veren teyze, okul harçlığını yollayan öğrenciler, bileziklerini vermeye çalışan kadınlar... Umut beslemenin cezasını çekiyorlar şimdi. Mesele kaybetmek değildi oysa, mesele yalnız bırakılmaktı.

• Seçimin en büyük fiyaskosu **Adil Seçim** platformu oldu. Oy sayıcaz diye çıktınız piyasaya, **AA**'nın gölgesi olarak geceyi sonlandırdınız. Valla bravo!

• Herkesin bayıldığı **Saadet Partisi** reklamları bana göre hiçbir şeye benzemiyordu bu arada. Hedef kitlesine hiçbir şey ifade etmeyen reklam filmi olmaz. Saadet gözünü sosyalist oylarına mı dikmiş nolmuş yani, o nasıl bi anlam kargaşasıydı öyle.

• Ayın kapağı **Barbaros Şansal**'dan **İsmail Küçükkaya**'ya geldi. "**Adam kazandı**"yı yayınlamak gazetecilik miydi, değil miydi geçelim artık ama ilerleyen günlerde o hadiseden hala reyting devşirmeye çalışmak pek de gazetecilik ahlakıyla bağdaşmıyordu. Şansal, bana yolladığın SMS'i yayınlayayım mı dedi, aniden "**konu kapanmıştır**" oldu sonra...

• Seçim skandallarla dolu ama en büyük skandal bana göre **İçişleri Bakanı**'nın HDP'ye oy veren CHP'lileri tehdit etmesiydi. **Süleyman Soylu**, "**Kim size partinize oy verdiniz diye karşı çıktı? Gidin partinize istediğiniz gibi her yerde oy verin; HDP'ye taşıdığınız oyların size hesabı sorulacaktır**" dedi. Vay be...

• Sayın Soylu'ya hatırlatmak isterim, demokrasilerde her vatandaş, her seçimde istediği partiye oy verebilir. Seçime girebilen her parti legaldir ve legal bir partiye oy vermek, seçmenin tercihine bağlıdır. Gerçek demokrasilerde "particilik" diye bir şey olmaz. Ama tabi siz de haklısınız bi yerde, "gerçek demokrasi"den bize neyse...

• İlk meclis oturumunu **Deniz Baykal** yönetecekmiş. Böylesi **distopik** bir tablo için en uygun isim Baykal. Adeta yazar burada bize bir şey anlatmak istiyor, ama bizler bir türlü anlamak istemiyormuşuz gibi.

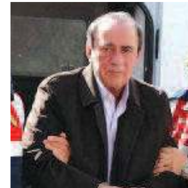
• Seçim gecesinden beri sosyal medyada komplo teorisi okumaktan helak olduk. Şuan sınav yapsalar, her birimizden temiz birer aksiyon filmi senaryosu çıkar.

• Financial Times, "**işler kötü gittiğinde sorumluluk Erdoğan'da olacak**" diye yazmış. Ah-hah-hay ilahi Financial Times. Yani Dolar 5, patates 6 lira olurken olduğu gibi mi? Bilmiyorsan öğren cnm; bu ülkede hiçbir şey Erdoğan'ın suçu değildir.

• Lirada dolar karşısındaki günlük erime yüzde 1'e yaklaşmış. Çarığımız da yok ki gelen büyük krizde kaynatıp suyunu içelim.

• Ekonomi Bakanı **Nihat Zeybekçi**, "**Suriye'den patates ithalatına izin verdik**" demiş. Vay anasına sayın seyirciler. Adamlar savaş tutarken bizden ucuza patates üretiyor he mi?

• **Alaaddin Çakıcı** Erdoğan'a "**unutma devletin sahibi sen değilsin!**" demiş, evet "sen" demiş ve bir dizi ricasını dile getirmiş. Aboo...

• Kim sorarsa biz de seçim kazanacakmışız! Ahahaha güldü geçti adamlar işte. Dikkatinizi çekerim; kimsenin yan bakamadığı koskoca "Başkan"a, hem de devletin cezaevinden ayar verenler var.

• İçimden bir ses **Belgrad**'a gömülen "öfke"nin seçim akşamı ortalarda dolandığını söylüyor. Sokaklarda takır takır silah sıkanların ne kimlikleri belli, ne de silahların ruhsatlı olup olmadığı. Kaldı ki "şehrin göbeğinde sen nasıl silah sıkarsın?" diye soran da, haşa, olmadı.

• Oy kullanmak için gittiği okulda öldürülen İYİ Parti Karaçoban İlçe Başkanı Mehmet Durmaz'ın cenazesine katılmak için yola çıkan kardeşi Savaş Durmaz da vurularak öldürülmüş. Ben bir şey demiyorum, öyle olmuş yani.

• Devlet Bahçeli'nin "**unutmayacağız listesi**" yeni dönemde basını ve gazetecileri bekleyenlerin bir göstergesi gibi olmuş. Kim iktidar oldu, görüyorsunuz işte.

• Gün geçmiyor ki insan yeni bir şey öğrenmesin. Misal; **OHAL** kendiliğinden kalkıyormuş meğer. **Hayretül betül** yani.

• Seçimden sonra ilk **Millet Kıraathanesi** de **Diyarbakır**'da açılmış. Kütüphanesi ve kırmızı sahpalarıyla enteresan bir ortam. Bakalım nasıl bir mantalite vücut bulacak bu kıraathanelerde.

• Bir de **millet parkı** var, yeni proje. Siz güldünüz ama büyük resmi göremediniz. İşte yani paralel evrende o kadar ileri bi seviyeye gelmişiz ki, millet parkında çoluk çocuk yuvarlanmaktan başka bi derdimiz kalmamışmış.

• Cumhurbaşkanlığı ofisine dönüştürülmesi planlanan Dolmabahçe'deki Başbakanlık Ofisini genişletmek için yanıbaşındaki Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi (MSGSÜ) Devlet Konservatuarı'na "Binadan 5 gün içerisinde çıkın" şeklinde talimat gönderilmişti; gelen tepkiler üzerine tahliye işlemi şimdilik durduruldu. Tahliye için sebep olarak cumhurbaşkanlığı ofisi yanında konservatuar bulunması **sakıncalı** olarak gösterilmişti. Bizzat memleketinin sanatını sakıncalı bulmak? Çok şey söylemek mümkün, ama boğazımda düğümleniyor sözcükler.

• Zaten sanat, manat, bunlar mühim şeyler değil. Mühim olan, aslolan betondur beton.

• Orman Bakanı Eroğlu, "**Türkiye'de işsizliğin tamamı iş beğenmeyenlerden kaynaklanıyor**" demiş. Valla adam haklı. Tıp fakültesinden mezun olup garsonluk beğenmiyorsunuz, öğretmenlik fakültesinden mezun olup "**atanıcam da atanıcam!**" diye tutturuyorsunuz, sonra sanki ülkemizde işsizlik varmış gibi oluyor.

• Çevirmen Sebla Küçük'e, Zeytin Dalı Harekatıyla ilgili İngilizce kaynaklardan çevirdiği paylaşımları nedeniyle "terör örgütü propagandası" gerekçesiyle dava açıldı. Bir çevirmen, sadece çeviri yaptığı için yargılanacak şimdi.

• Rusya'daki doğalgaz rezervlerini doğrudan Türkiye'ye ulaştıracak **Türk Akımı** projesi için **Kırklareli**'ne bağlı **Kıyıköy**'de çalışmalar başladı. İlk etapta 57 bin 709 ağaç kesildi. **Trayka**, Kuzey Ormanlarının, Istırancaların vatanı. Buğdayın, pancarın, ayçiçeğinin yetiştiği verimli topraklarıyla

bilinen tarım cenneti. Yok olacak. Yakında buğdayı ve ayçiçeği bile olmayan, ormansız ve verimsiz bir çöle dönecek. Trakya, memleketim... İnanın kalbimin ta orta yeri sızım sızım sızlıyor.

• AKP Yalova milletvekili adayı **Meliha Akyol**, seçmenleri "Batı Trakya'dan, oradan buradan gelen, kendisini ifade edemeyen ezik insanlar" olarak tanımlamış ve buna rağmen seçilmiş. Zannımca herkes "**ben o bahsettiği eziklerden değilim**" diye oy vermiş. Patoloji!

• Futbolla ilgilenmiyorum. **Dünya Kupasını** da takip etmiyorum. Ama İranlı kadınların 40 yıldan sonra ilk defa tribünlerde yer alabilmesi beni çok duygulandırdı. İran – İspanya maçının galibi İspanya takımının kaptanı da galibiyetlerini İranlı kadınlara adamış. İranlı kadınlar, Ortadoğu'da kadın direnişinin yüzü olmayı sonuna kadar hak ediyorlar. Selam olsun sizlere sisters!

• **Tunuslu İmamlar Birliği**, Suudilerin Hac'a verilen paralarla kendi savaşlarını finanse ettiğini duyurmuş. Burada böyle açıklama yapan imamın mesleğe devam edebileceğini sanmıyorum.

• Fransız kasaplar, ülkedeki kasap ve şarküterilere yönelik "**vegan terörü**" karşısında hükümetten yardım istemiş. Fransız kasaplar "**bıktık bu veganlardan**" demiş zannımca. Veganların satırla kovalanmıyor, kovalanamıyor olması şuanda bana büyük mutluluk veriyor, bilmem anlatabiliyor muyum.

• Melania Trump'ın göçmen çocuklarının tutulduğu kampları ziyarete ederken giydiği "**I really don't care do u?**" (gerçekten hiç umursamıyorum, sen umursuyor musun?) yazılı tşört resmen deprem etkisi yarattı. Herkes Melania'dan bir mağdur yaratmaya çalışıyordu, ama meğer kendisi kocası Mr. Trump'tan daha büyük bir trolmüş.

• Donald Trump'ın verdiği emirle binlerce göçmen çocuk ailelerinden alındı ve toplama kamplarını aratmayan kamplara yerleştirildi. Bu sıradaysa aileleri sınırdışı ediliyordu. Bütün dünya izledi ve kimsenin de pek sesi çıkmadı. E ne de olsa zalimin zulmü olduğu gibi, dünya üzerinde yadsınamaz bir gücü de vardı demek ki.

• 2000-2100 arası tarih; savaşlar, açlık, yoksulluk ve benzeri nedenlerle milyonlarca mülteci/göçmen yaratacak ve dünya gündemi bunun üzerinden dönecek. Mülteci/göçmen krizine nasıl baktığınız, yüzde kaç insaniyet ihtiva ettiğinizi de belirleyecek, bunu sakın unutmayın.

• Bir şeyi daha unutmayın; dünyanın bu son halinde sizin de bir gün mülteci olmayacağınızın hiçbir garantisi yoktur.

• Donald Trump'la **Kim Jong-Un** buluşması bu ayın gündem maddelerinden biriydi. Trump, "**belki yanılıyor olabilirim ama Kim'e güveniyorum**" dedi ve ekledi, "**yanılıyorsam altı ay sonra çıkar yanılmışım derim**". Bence de ya. **Kandırılmışız** der çıkarsın işin içinden nolacak.

• Trump-Kim buluşmasını destekleyen Cumhuriyetçiler, "**Obama Castro ile görüşürken neredeydiniz?**" diye eleştirdiler Demokratları. Ama tabi Demokratlar çıkıp da "Küba Devriminin mimarlarından **Raul Castro**'nun Kim gibi bir manyakla kıyaslanmasından hicap duyarız" diyemediler. Ama ben diyorum. El insaf!

• Bu ay beni en çok üzen olaylardan biri, **Anthony Bourdain**'in intiharı oldu. Yıllardır yaptığı programlarla Amerikan izleyicisine "**Amerika dışında kocaman bir dünya var**" deme cesaretini gösteriyordu Bourdain. O insanların güzünün ta içine bakıyordu. **Gazzeli** yazar **Leyla El Haddad,** "bir bombardıman sırasında çekim yaparken 7 aylık bebeğimi sallayarak uyutmayı başarmıştı" diye yazdı Bourdain'in intiharından sonra. Çok gezdin, çok gördün, acının gözlerinin içine baktın ve en sonunda dayanamadın değil mi Tony... Özleneceksin.

• Bir de "**Stephan Hawking'e rahmetli diyemezsin, o kafir!**" diyen veliye darlandım. Bu iş bittiğinde varacağımız destinasyonun fragmanı gibi bi insanmış kendisi.

• "**Kadının sözünün geçtiği yerde o millet, o ülke helak olur**" by bir kadın. "Mission completed" diyerek, bir nişane olarak her yere asmalılar bunu bence. Kadının kendinden vazgeçtiği yerde umut dolu bir gelecekten bahsetmek imkansızdır. Siz asla kendinizden şüphe duymayın.

• Kadının sözünün geçtiği yerde millet helak oluyorsa, mantıken oy kullanmaması gerekiyor bu arkadaşımızın. Çünkü seçme hakkı da en az seçilme hakkı kadar önemlidir ve doğrudan devlet üstünde sözün geçmesi demektir.

• İngiltere'de binlerce kadın, kadınların oy hakkı için verdikleri **Sufrejet** mücadelesinin 100. yıl dönümünde sokaklara çıkarak yürüyüş yaptı. Ah işte, yukarıdaki ablayla bu İngiliz kadınları yanyana koyacaksın; altın tepside seçme/seçilme hakkı sunulan vs. kendi kazanan olarak.

• Süleyman Demirel Üniversitesi'nde Fen Edebiyat Fakültesi Fizik Bölüm Başkanlığında görevli Prof. Dr. Ahmet Faruk Özdemir, twitter'da bir gence "**senin zihniyetindeki kızlar üniversiteye gelene kadar ortaokul ve lisede patlatılarak geliyor**" dedi. Sanırım bu ve benzeri hadiselerde bana en çok dokunan, bu adamların bu sözlerinin yanlarına kar kalacağını bal gibi biliyor olmaları.

• Milli Eğitim Bakanı, "**kaliteli eğitimden bahsediliyorsa bu Ak Parti'nin başarısıdır**" demiş. Valla ben duymadım. Duyan var mı? Sadece soruyorum.

• Zonguldak İl Müftüsü, yaz fetvasını da vermiş; "Bayanlar diğer bayanlara karşı da dikkat etmeli, vücudunu başka bayanlar görmeyecek şekilde denize girmeli. Ben mesela kadınlarla karşılaşmamak için martılar gibi gidip kayaların üstünden denize atlıyorum." demiş. Adam haklı ama. Bu mevsimde özellikle kumsallarda yaşayan "BAYANLAR" zehirli oluyormuş, ısırdı mı çok fena kaşınıyormuş sonra diyollar.

• Taksicilerin şimdiki derdi de korsan Suriyeli taksicilermiş. **Uber**'in ahı tuttu bence.

• Türkiye, asfalt yol kalitesinde 30uncu olmuş. Rakipler de **Ruanda** ve **Namibya**'ymış. Hadi **Batı** bizi kıskanıyor da, olm Namibya'da niye bizi kıskanıyosunuz lan?

• #FreeEzhel! Ezhel özgür! Hey yo...

• Kadıköy'de yaptıkları protesto eyleminden sonra tutuklanan liseli öğrenciler salınınca içlerinden biri **İrem Afşin**'e "**abla, çok dövdüler bizi**" demişti. Çıktıklarında tşörtleri kan içindeydi, elleri yüzleriyse sargılı. **Boğaziçili** öğrenciler ise, haber bile verilmeden otobanın kenarına bırakılmışlardı öylece. Sizin incitmekten çekinmediğiniz o çocuklar, bizim gözümüzün nurudur. Bunu da böyle bilesiniz.

• Gündem, her zamanki gibi yoğun, seçimse bir fiyaskoydu. Ama karamsarlığa kapılmayın. Hele de içinizdeki mizahın sönmesine asla izin vermeyin. Umut bile kaybolabilir zaman zaman ama mizahı kaybederseniz, asıl o zaman yenilirsiniz.

Ezgi Aksoy'un Bayan Yanı yazıları kitapçılarda!

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu
raziyeicoglu@gmail.com

• Konuşa konuşa konuyu **EX**itiriz belki...
• Eğer EX'leri yenemiyorsan EX'lere katıl...
• Arazlar illâki görünüşteki organlarda olmayabilir, EX'ler kesip atması ve nakli namümkün aşk özürlüdür, vicdan özürlüdür...
• Varlığını fark etmediğim, ardımda kalmış, bilmediğim EX'lerim ortaya çıktı...
• EX'ten sonra **"bak bu sözümü hiç unutma !"** diye teselli edeceklerine unutmayı öğretmeliler...
• Yaşamın saçma olduğunu düşündüren şey ölüm, evliliğin saçma sapan olduğunu düşündüren şey EX'tir...
• EX ile yaşadığın en asil yer, yine de en kötü yerdir.
• Bazı EX ilişkiler ömürlük, bazı EX ilişkiler sömürülük...
• En iyi reklâm kızdığın EX'in bir şeyi kötülemesidir. İnadına seversin, inadına alırsın, inadına gidersin...
• Ödül alamayan EX'lerde, alanlar kadar damga vurabilecek artık hayatlarımıza...
• **"İki insan karşılaştıklarında kavga ediyorlarsa bu bir şeyler bitmemiş demektir"** dedi filmdeki artiz. Ve buna göre birlikteliğim süresince hiç kavga etmediğim EX ile aynı ev içinde ya hiç karşılaşamadık, yada bir şeyler hiç başlamamış demektir...
• Uzun yol otobüsündeki kulaklıkları **"Bir sürü kişi kulağına takmıştır"**dan daha ziyade **"Iıyy iğrenç EX takmıştır"** diye düşünerek yine de kolonyalı mendillerle siliyorum ve hiç kullanmıyorum. Daima yanımda taşıdığım şahsi kulaklığımı takınıp koltuk arkası tivi'yi izliyorum...
• **EX'lerin Evlensel Meseleleri, Şiddetli geçimsizlik, şiddetli geçimlilik, şiddetsiz geçimsizlik, şiddetsiz geçimlilik** gibi çeşitlere ayrılır.
• **Ekran Tepik...** İzlediğim Haber Programında; **Ameliyatlara giren, "Ve benim masamda da hiç EX olmadı" diye övünen sahte doktor lise mezunu çıktı...**

• Eve giren hırsız her şeyi eliyle koymuş gibi bulur, ama her şeyi eliyle koyan EX evdeki hiçbir şeyi bulamaz...
• EX bir halt işlediğinde **"işte bu milletin erkeği böyle, türk erkeği şöyle"** falan diye milleti karalamak yerine erkeği o milletten saymamak lâzımdır... Tek bir EX'in yaptığı dangalaklık bütün bir millete mal edilmemelidir...
• Karısına **"mutsuzum"** diyen, hiçbir EX mutsuzluktan ayrılmaz. Mutlaka başka bir mutluluğa yelken açmıştır..
• EX'ler, sahte sevgi bile değil, gerçekten sevmemeyi öğretir karşısındakine.
• Ölüm girmeyen ev olmaz, ama EX girmeyen ev olur.
• Gerçeklere dayanarak inanmadığım EX'in, gerçekleri başkasına dayanıyormuş meğer...

LİNK TEPİK

• Herhangi bir konuda Seçim yapmak mı, yoksa seçilene uymak mı Acaba?..
• Hiç bir şeyi edemeyecek kadar fakiriz maalesef.
• Sabah binip, akşam indiğim aynı noktada **"Beşiktaş – Taksim"** diye dolmuşları dolduran kahya gibi, bütün günü iki kelime ile geçirenler var..

• Sırf reklâm olsun diye lekeyi daha da zorlaştıran leke uzmanımızın, Uzmanlık alanı sanki daha da zorlaştırmak mı Acaba?
• Her neye ağlarsan ağla, esasen açlıktan ölen insanların hiç telaffuz etmediği, tok insanların şapur şupur yemek yerken sarfettikleri tek fix bir teselli var; **"Suuus Bee.! Afrika'da insanlar acından ölüyor"**...
• Seçme ve seçilme hakkını kullanmak isteyen bütün seçmenlerin seçecekleri farklı olsa da birleştiği ortak fikir; **"Bir Oy Bir Oydur"**...
• **Uzman Tepik...** Tv. Ramazan Programında, Oruçlu insana **"sofraya çok aç oturmayın"** diyen diyetisyene göre açlık süresi 17 saat limiti üzerinde olmalı sanırım ki en az kaç saat Acaba? ..
• **Ev Babalarının İbadet Zenginlikleri ...** Teravih namazına çok yağmur yağarken giden komşu; **"Arabaynan giderim, gine giderim"**, derken, naylon yağmurluğuna özenilen Babam da; **"kafama poşet geçirir yine de giderim"** dedi...

• Zamane masallarının tekerlemesi; **Yendi, bitti, kilo oldu...**
• Kentsel dönüşümden, ateş yakıp kap kacak kalay yapacak çayır, çimen boş arsa kalmamış ki, artık

kalaycılar kaldırım kenarına park ettikleri kamyonetin arka kasasında kalaylama yapıyorlar...
• Kadın eli değer, erkek eli döver…
• Parayı hırsıza çaldırınca **"sayki akrabaya verdim"** züğürt tesellisine sığınırsın. Ama akrabaya borç verirsen de parayı hepten kaybettiğini, geri alamayacağını düşünürsün…
• Şimdiki zaman olsa Atatürk yine **"hani benim Recebim"** türküsünü sever miydi, severek dinler miydi Acaba?
• Elektronik cihaz, antika olur. Sapasağlam çalışır, ama onu tamir edecek, bakım yapacak ekip, o cihazdan anlayanlar yok olmuştur, tükenmiştir, ölmüştür. Kimse anlayamaz cihazın tamiratından…

• **Ananeler...** Anne evlerinde üzerinde turşu etiketi olan kavanozdan reçel, nöskafe etiketli kavanozdan pul biber, nane etiketli kavanozdan çay çıkar… Ve tam bunlara alışırsın, fakat bu sefer içinden gerçek resim olan şey çıkar. Nöskafeli menemen pişirmişliğimiz vardır, pul biber sanarak … • Lise de aynı sınıfta olduğumuz kimsesiz iki kız arkadaşım, çocuk esirgeme kurumunda kalıyorlar ve okula oradan geliyorlardı. Yani evleri orasıydı. Kurumda sıra ile yemek yaptıklarını anlatmışlardı bir keresinde. Makarna pişirmişler, kıymalı domatesli sosa soğan da doğramışlar. Ve yurt görevlileri **"soğanlı makarna olmaz"** diye çıkışınca, çok kocaman tencerenin içinden soğanları tek tek seçmek zorunda bırakılmışlar. Anlatılan bu anıdan bu güne kadar yaklaşık 35 yıl önce kimsesiz çocuk hissiyatında, kadınca başlayan tepkim, kadınca bir direniş bireysel eylemim halen devam eder. Ve şu gün en ucuz markette etiket fiyatı *9.45tl* ile tavana vurmuş ki, asla soğansız makarna sosu yapmam...

Eziyet...

feyhan güver

• İKNA

Gecenin Sonuna Yolculuk

YASEMİN OLUR
yaseminolur@yahoo.com

"Değer taşıyan tek hikâye vardır, o da bedelini sizin ödediğinizdir"
Louis-Ferdinand Céline

Güzel olan düşmanımız(mı?)… Gördüğümüz zaman dayanamayıp, birikmiş taze karın üzerine basmamız; yeni dökülmüş betona şöyle bir parmak daldırmamız; tertemiz bir duvar gördüğümüzde mümkünse üzerine bir şeyler karalamamız... Ağaçların yaprakları yetişebileceğimiz bir hizadaysa muhakkak birkaçını sebepsiz koparmamız, doğanın dinginliğine inat bombalar üretip patlatarak, gururlanarak hem de yaptığımız salaklığı dehamızın ardına saklamamız…

Hepimizde irili ufaklı var olan bu düşmanlığın sebebini düşününce bunun merak duygusundan kaynaklanıyor olabileceği geliyor aklıma. Bu merak duygusu, göreceğimiz yeni bir şeyin arzusu olarak içimizi kaynatıyor olmalı. Mesela insandaki yükseklik korkusu bile bu meraktan doğuyor bence. Kendimizi aşağı bırakma arzusuna gem vuramayacağımızı iyi biliyoruz.

Fransız yazar Louis-Ferdinand Céline'in 1932 tarihli Gecenin Sonuna Yolculuk'u(çev: Yiğit Bener) da böyle bir merakla başlar. Bu merak duygusu, tarihten günümüze savaşlarda da kendisini gösterir. Yeni yerleri merak edince başka topraklara keşfe ve fethe çıkıp birbirimizi gırtlakladık; zamanla uzaktan, nükleer silahlarla, bir sebebi de yokken öylesine birbirini bombaladık.

Gecenin Sonuna Yolculuk'ta da kitabın kahramanı Bardamu, kendini bir anarşist olarak tanımlamasına rağmen bir gün caddeden geçen bir alay askerin peşine takılır ve orduya katılır. Kendisini savaşın içinde bulduğunda ise artık geri dönülmez yola girmiştir. İnsanın "şehvet bakiri" olduğu gibi "dehşet bakiri" de olduğunu fark eder. Orduya katılmaya karar verdiği anda, dünyada savaş ortamında gördüğüne benzer bir dehşetin var olabileceğini hayal bile edemez bir haldedir. Savaşta ise insan denen varlığı tanır. İnsanların o "kahraman ve tembel pis ruhunun içinde neler olabileceğini" görür. Savaş denen saçmalığın, insanlar artık savaşmak istemiyorum dediğinde bitebilecek bir şey olduğunun farkındadır ve insanların neden bunu demediğini anlamaz. Bardamu bilmez ki insan ölümü bile kendini yok edene kadar kurcalayacaktır.

Bazı zamanlar içinde olmadığımız savaşın heyecanını da duymuşuzdur. Ekranlara yapışıp bir ülkenin insanlarının başka bir ülkenin insanlarının kafasına bombaları ışıklar eşliğinde atışlarını çekirdek çitleyerek izlediğimiz de olmuştur. Bayılıyoruz yeni şeyler görmeye! Bu merakımızı kurcalayan, kullanan lider(!) insanların varlığını da yadsıyoruz. Mesela bize savaş, toprak vaad ederek uğruna ölünecek yeni alanlar gösterildiğinde, elimizdeki patatese kadar alabilecek insanları bizi yönetmeleri için onlarca yıl boyunca seçebiliyoruz. Elimizden gidenler umurumuzda bile olmuyor. Çünkü ezilmişlik kompleksiyle dünya lideri bir ülke olmayı merak ediyoruz. Yıllarca içinde olmanın nasıl olabileceğine dair hayal kurduğumuz Amerika'nın karşısında dimdik duruyormuş gibi hissetmek bile liderlik merakımızı tatmine bizi yaklaştırıyor. "Eyyy Amerika!" nidaları bile bizi coşturmaya yeterken, ömrümüzün gidişi umurumuzda bile olmuyor. Elimizdeki güç o kadar bizden gidiyor ki adamlar bize "aya gidiş dönüş yol yapacağız" dese bile inanacak hale geliyoruz. Açlık, işsizlik gibi fizik dünyaya ait ihtiyaçları çok da umursamıyoruz. Merak duygumuzu tatmin sevdamızın, başımıza geri dönüşü olmayacak belalar açtığını fark etmemek de büyük çıkmazımız. Dünyayı da kendi merakımıza alet ettiğimizden; kâh seller altında kalarak, kâh depremlerle yerin dibine girerek bir takım uyarılar alsak bile hâlâ onu mahvetmeye devam etmekte ısrarcı oluşumuz, yok olmaya and içtiğimizin bir belgesi gibi. Kendimizi yok etmeden rahatlamayacağız. İçinde yaşadığımız dünyayı yok etmeye hızla yaklaşırken bunu sosyolojik olarak yapmaktan da geri durmayışımız, kendimizi yok etme sevdasında merakı hangi noktaya taşıdığımızın bir göstergesi. Huzursuzluk, fakirlik, savaş bizim tutkumuz olmuş. Bunları ısrarla istememiz bir hastalık ya da derin bir komadayız. Bir gün belki…

Bir gün dünyayı büyük bir merakla takip ettiğimiz bilgisayarlarımızın ekranlarında toplu bir mesaj olarak"Wake up Neo"(uyan neo)gibi bir cümlenin belirmesini beklemekten başka bir umudu olmayan yazar, yazıyı burada bitiriyor.

"DAMACANA"

FATİMA YILDIZ ERKAN
fatimayildizerkan@gmail.com

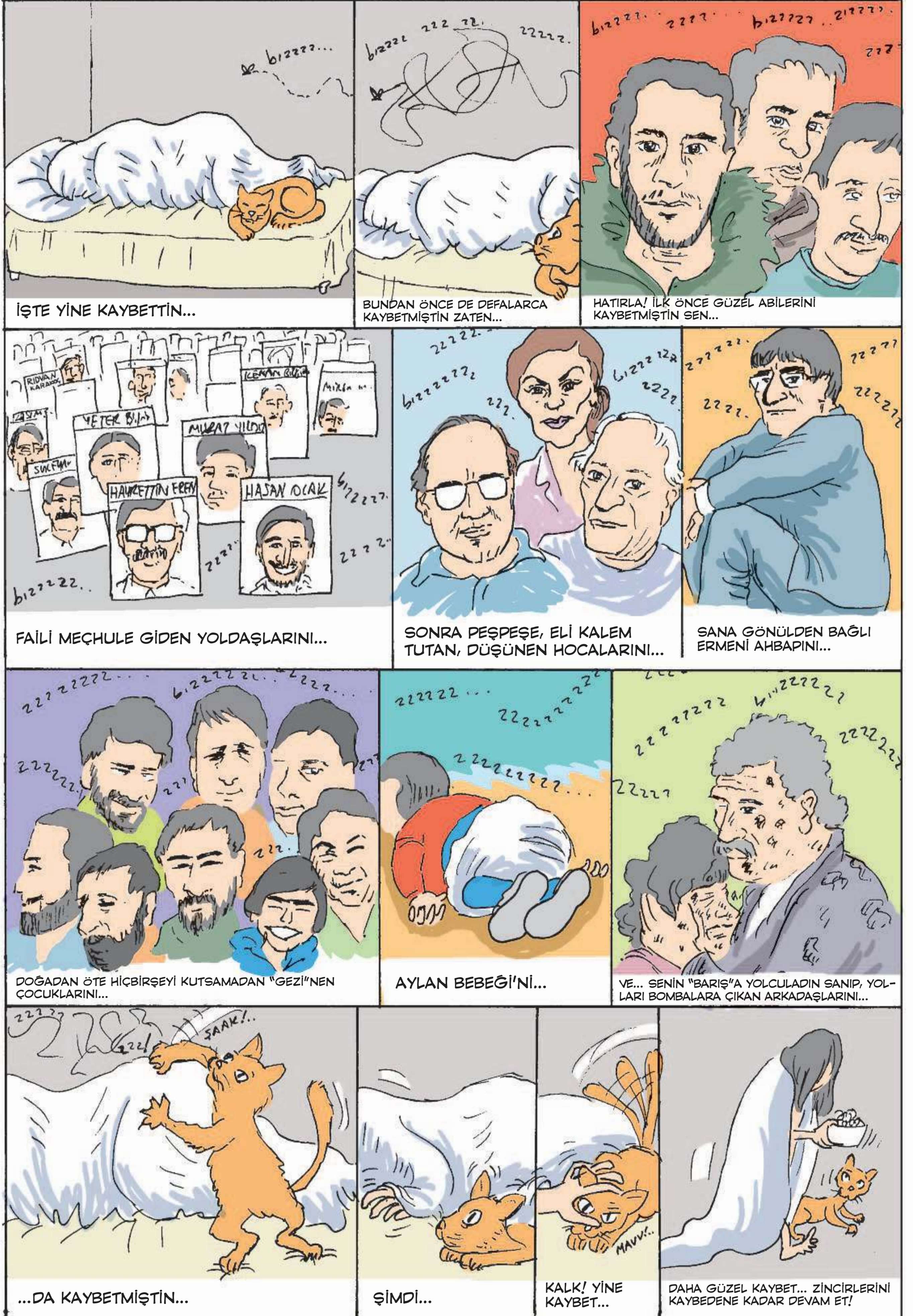

Bir umut kaybedilmiştir! Bulanların insaniyet namına...

SOTADAKİ SOĞANLAR

- Sıdıka, bak kızım ölümlü dünya, eğer bana bir şey olacak olursa, Akşemsettin Viyadüğü'nün sol bacağı dibinde Goncagül Teyze'nle ortak bir miktar soğan ve patatesimiz var...

- Gömünüzü o kadar uzaklara saklamasaydınız kız anne. Sen eskiden baca deliklerini filan kullanırdın kasa olarak. Taa Akşemsettin Viyadüğü'nün dibi de nereden çıktı? Babam zulanı bulamasın diye öyle yerler seçiyosan çok abartıyosun bence. Yaşlandı artık eskisi kadar iyi iz süremiyo. Misal, ben bayramda biriktirdiklerimi kaç aydır masanın ortasındaki plastik çiçek vazosunda saklıyorum. Burnunun dibinde duruyo, şimdiye kadar bir kez bile yoklamadı. Eskiden haftada iki kere dikiş parası, bilezik, çeyrek altın araması filan yapardı evde...

- Kız öyle zula değil bu. Tarla gibi düşün. Patates, soğan ektik oraya...

- İstanbul'da senle Goncagül Teyze gibi insanların bırak tarlayı, iri bir saksı kadar bile toprak parçasına sahip olması düşünülemez anne. Ali Ağaoğlu'nun, TOKİ ve ortaklarının filandır oralar. Yanlışın var senin...

- Lan "bizim tarlamız var," diyen kim? İki senedir evde filizlenen patatesleri soğanları filan götürüp oraya dikiyoz Goncagül Teyze'nle... Yakınlarda başka toprak parçası yok. Hem gözlerden ırak. Daha önce havaalanına giden yolun ortasındaki röfüje ıspanak ektiydik gizli gizli, büyüyünce gördüler gelen giden yağmaladı...

- Ha şimdi anladım...

- Anlaman biraz geç oldu Sıdıka. Eskiden leb demeden, rakkamlarla yıllık leblebi üretimi ve ihracatını filan saymaya başlardın. Son zamanlarda hafif bi tutukluk görüyorum sende ve gözlerim doluyor. Rabbım ölmeden bu günleri de gösterdi bana. Şöyle zekânı ortalamaya, hatta biraz daha altına indirebilsen, daha rahat koca bulucan sen.

- Çok arzu ediyosan kulağımdan doğru beynime örgü şişi sokalım anne. Hep söylerim. Bir iki dürtsek yeter. Ama tabii beyin bir bilinmezlik. Ters etki de yapabilir. Hop istemeden Anştayn kafasına geçersem bi de, evlerden ırak. Hayat hepten çekilmez olur...

- Yok kız, o kadar da değil. Deminki gibi azcık geç anlasan yetiyo bana.

- Neyi?

- Hani demin viyadük dibindeki gizli tarla işine geç uyandın ya.

- Hangi? Nediyon anne sen ya. Bırak bunları da öğlen yemeğinde makarnanın yanına bi cacık çırpıyım ben. Akşama da dört yufkaynan tava böreği yaparız. Sonra Survivor Panorama...

- O kafanı komple koparırım senin Sıdıka. Alay geçme anneyle cadaloz... Ay bırak, istemez, öpme...

- Dur öpiyim ağzım soğan kokuyo mis gibi. Şu aralar en pahalı parfüm sayılır...

- Hah işte bööle manyak manyak komikçilikler yapmaya devam et, evde kal sen güzelcene... İstemiyorum dedim, öpme anneyi...

- Yirim yirim... Ahahaha... Sen merak etme beni ya. Evde kalsam noolucak. Yeteri kadar soğan ve patetes stoğum varmış işte. Yalnız bi şey söyliycem, bedava viyadükler yerine özel firmaların işlettiği paralı otoyol kenarlarına ekim yapsanız daha iyi... Oralardan parası olan geçiyo. Düşünsene adamın hem benzini hem otoyol parası var cebinde. Sizin soğanları pattesleri filan görse bile, tenezzül edip de arabasını durdurmaz.

- Doğru kız, hah işte aklını şöyle şeylere çalıştır bari. Dur ben bu hususu Goncagül Teyze'ne açayım, zengin köprülerinin etrafına dikelim gizli patteslerimizi... Dediğin doğru Sıdıka. Fukara köprülerinin etrafı, yollar, viyadükler felan bitti gayrı. Eskiden otoyol kenarına ebegümeci, labada, yaban nanesi felan toplamaya çıkardık onlar bile tükendi kız. Şimdi Yavuz Sultan Selim Köprüsü'nün etrafı el değmemiş ebegümeci doludur.

- Ahahay... Bu fikrinden sonra beni de lobinize alıyosunuz di mi anne?. "Pattes Lobisi" yiz biz... Pattes ve soğan üzerine oyunlar oynuyoruz...

- Fazla da oynamayalım Sıdıka. Herkes duymasın. Köprünün sahibisi şirketin kulağına giderse, patteslerimizin başına bir iş gelebilir.

- İster misin çift dingilli pattes kamyonumuz var diye gidiş dönüş HGS ücreti tahakkuk ettirsinler bize, eheh...

- Ağzından yel alsın kız. Hayır yani, insan "Olmaz öyle şey" bile diyemiyo. Olur mu olur. Sorsan "sistem arızalıdır," bilmem nedir. Derdini de kimselere dinletemezsin, şikayetten bık da sus diye ordan oraya top gibi sektirirler. Tövbe Yarabbim ya ne günlere kaldık be...

- Olmaz değil, olur öyle. Hayat bu, illa kötü günlere kalırsın. Her karanlık tomur tomur aydınlık taşır fakat. Sonra bir bakarsın; sabahın ilk kuşları ötüyor, gece yırtıcılarının hırıltılı sesi kaybolmuş, tan yeri güzel günler için ağarıyor...

- Lan aferin sana Sıdıka be. Cins bi kızsın, çenen kopsun, o ayrı. Ama bazen öyle laflar söylüyosun ki, tam anlamasam da insanın içine böyle, çok susuzluktan sonra kana kana su içmişim gibi bi his geliyo... Neyse madem, çok istiyosan bir iki kere öp bari soğanlı soğanlı, ehehe... Gel ben de seni öpiim. Yalama kız anneyi, gerizekâlı... Kız yapma... İhihihihi...

Kötü Kız Ramize Erer

Aidiyet?..

Bin kere sordum kendime, ben nereye aittim? Baktım aynadan yansıyan yüzüme... Duyamadım sessiz gözyaşlarımın yanıtlarını. Bin kere sordum kendime, dağların tepelerinde, ağaçların gölgesinde… Annemin fotoğraflarında, babamın sözlerinde… Yüz kere sordum kendime, ben nereye aittim? Doğduğum şehre mi? Yürüdüğüm tepelere mi? Genlerim içindeki bilinmezlere mi?

Sözcükler, anlamlar, kimlik, benlik, ben olmak, ben olamamak, ait olmak, ait olamamak, ifade etmek, sessiz kalmak, konuşmak, yazmak, dil, dili kullanmak, dili kullanamamak, kabullenmek, sessiz kalmak, sıkışmak, sıkışmak, sıkışmak...

Benim hiç aidiyet duygum olmadı. Olamadı... Hissedemedim... O nedenle de her koşula hemen adapte olabildim. Gerçek neyse o kabul edilir. Sonra o kabul edilen gerçekle mücadele edilir.

O nedenle de somut olan tüm gerçekleri kabul ettim. Yaşamak için, kendi içsel dengemi kurabilmek için... O nedenle hiç şikâyet etmedim, ama hep mücadele ettim. Kırıklıklarımdan bir bütünlük kurmayı öğrenmiştim. Beklentisiz, durgun, mesafeli, içine içine yaşayan...

Yıllarca nedenlerimi, nasıllarımı tartışırken en temel sorumun yanıtını hiç bulamadım. Bu soruyu, içimi yiyip bitiren bir kemirgene dönüşene kadar hep erteledim.

Aidiyet nedir?

Ait olmak… Sahip olmak… Sahip olmak kimi zaman ait olmayı mı belirler?... Yoksa sahip olmak, ait olmak sanrısını mı besler?.. Ait olmamak, hep havada asılı kalmak. Sallanmak, sarsılmak… Aidiyet… Yabancı… Yaban…

Yabancılaştıkça çevreme, kapandım içime içime… Ait olma ihtiyacımı, ait olduğumu düşündüğüm doğada ararken buldum kendimi… Kendi kendime, kendimle, sessizce… Ormanlarda, dağlarda, vadilerde, yollarda… Rüzgarda, yağmurda, karda, güneşte… Göllerde, denizde, nehirlerde…

Benim için aidiyet dağlarda başladı, ovalara yayıldı, ağaçlarda büyüyüp yazısız tarihle aramda köprü oldu. Ait olmayı doğaya, doğada, kendimle anlamlandırdım. Ve yavaş yavaş salıncak durulmaya, tanımlar, sözcükler, duygular, duyular, sesler, her şey değişmeye başladı…

Dağların sesini duymaya başladım. Yükseğe çıktıkça, tepelere yaklaştıkça… Rüzgarla yıkanmayı öğrendim… Rüzgar içimi arındırdıkça… Rüzgar fırtınaya dönüşüp yağmurla buluşunca tüm kuralları, baskıları, olması gerekenleri silip süpürüyordu. Duygularımı, acılarımı, kızgınlıklarımı… Dağın zirvesinden bakarken küçülen dünya, kartal çığlıkları, uçurumun uğultusu…

Ve silinen ait olamama sancısı… Aidiyet… Ait olmak…

MISAKI ART WORLD

LES DEGOMMEUSES
LES DEGOMMEUSES

ACABO
FLAG
QUEERPHOBES
COMPLICE

PRENDRE LA TETE

LES DEGOMMEUSES
Sport inclusif

Paris Onur Yürüyüşü 2018

Çizgi ve fotoğraflar: Ramize Erer | ***Metin:*** Rüzgar Mehmet

Bir Avrupalı, bir Fransız olarak benim için Pride yürüyüşünün yasaklanması bu ülke için utanç verici. Özellikle 2-3 sene evvel daha barışsever bir şekilde olayların geliştiğini hatırlıyorum ve bu beni hayal kırıklıgına uğratıyor. Maalesef bugün geri adım atmışız gibi geliyor. Beni daha da bunaltan, resmi kuralların ve Türkiye'deki büyük, önemli gay toplumunun arasındaki kontrast: bu ülkenin yasaları, gerçeğini yansılamıyor. Dediğim gibi çok üzücü bir olay ve umut ediyorum ki bir gün her şey düzelir.

Bu yılın Onur Yürüyüşü Türkiye'de yasakken Paris'in meclis binası ve en şık anacaddesi gökkuşağı bayraklarıyla süslendi. Devasa hoperlörlerle tekno müziği çalan, Tinder ve MasterCard sponsorluklarıyla afişlenen otobüsler. Önlerinde ise yaklaşık 30-40 kişilik çoğunlukla lezbiyenlerden oluşan bir grup yere oturup sloganlar atıyorlar. Aralarından bazılarının yüzleri kapalı, gökkuşağı bayrağının üzerine anarşinin A'sını boyamışlar. Sloganları ise diğer yürüyüşçülere ve MasterCard otobüsüne yönelik. Sol taraflarında bir grup çevik kuvvet polisi sokağı kapatmış, protestocuların ilerlemelerini gergin gergin bekliyorlar. 50 yaşlarındaki gay bir beyfendi

ise sinirle marjinal grubun üzerine su püskürtüp "kalkın da yürüyelim orospular" diye haykırıyor. LGBT hareketinin gündemdeki tartışması, grubu temsil eden bireylerin ve kurumların siyasi özelliğini kaybetmeleri. Protestoculara göre, lezbiyenlerin tüp bebeğe yasal hakkı ve büyük şirketlerin LGBT kültürünü, ürünlerini satmak için kullanmaları gibi konular, yürüyüşün ofisyel sloganı "sporda eşitlik"ten çok daha önemli. Fakat bu sorular iktidara ve kapitalist düzene baskı yarattığından, Onur Yürüyüşü hükümet ve büyük firmaların etkisiyle ve belki de genel bir ilgisizlikten dolayı siyasi anlamını çoğunlukla kaybetmiş, eğlenceye yönelik bir şenliğe dönüşmüş.

MasterCard sponsorlu otobüsler önden giderken, yıllardır AİDS'e karşı mücadele sürdüren, ünlü düşünür Michel Foucault'nun sevgilisi tarafından kurulan Aides derneğinin ekibi en arkada kalmış. Buna karşı tepki ise kendini hissettiriyor. Yürüyüşün başında kapitalizme ve iktidara karşı, tüp bebek mevzusuyla ilgili sloganlar ve pankartlarla ilerleyen marjinal, ana

yürüyüşten ayrılan bir grup; aralarına girmiş kukuletalı black block'çular; Paris'in en merkezi mahallesinin dibindeki Jeanne D'Arc heykelinin üzerindeki ACAB graffitisi...

Tartışmalar çoğalıyor. LGBT bireyleri hala büyük ayrımcılığa ve şiddete tanık oluyorlar; 27 haziranda yayımlanan bir araştırmaya göre, Fransa'dakilerin yarısı bir şekilde ayrımcılığa, şiddete veya tacize uğramış. Fransa'da Cumhurbaşkanı Macron LGBT eylemcileriyle fotoğraf çektiriyor. Türkiye'de ise durum

karşılaştırılamaz derecede daha kötü, insanlar sadece hayatlarını istedikleri gibi sürdürebilmek için, varolabilmek için mücadele ediyorlar. Aynı zamanda hareketin kendi içerisindeki tartışmalar da son derece önemli. Çünkü varolabilmekten öte, tüm bir kitlenin ve bin bir çeşitli kimliğin siyasi gücünün korunması, yılda bir iki kere şenlik düzenleyip, LGBT gruplarına yönelik reklamlar hazırlayarak bu kitlenin siyasi ağırlığını köreltme isteği söz konusu. Paris onur yürüşünün marjinal elemanlarının protestosu da bize işin bu yanını aydınlatıyor. Büyük firmaların ve siyasi partilerin LGBT kimliğine sembolik ve eninde sonunda fırsatçı bir kabul göstermeleri zafer sayılamaz ve sayılmamalıdır.

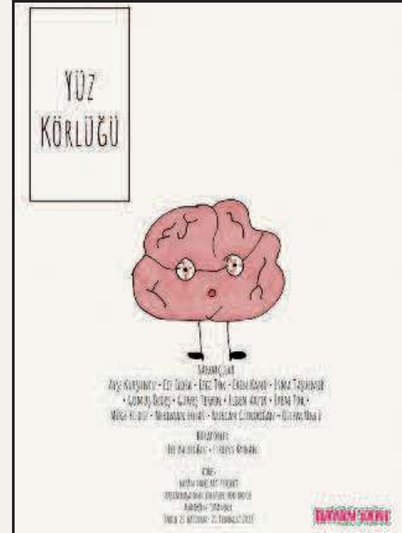

Yüz Körlüğü sergisi, görüp de tanımadığımız, bakıp da anlamlandıramadığımız bir dünyaya karşı şiddeti, kötülüğü ve gaddarlığı uzaktan izlemekle yetinen bir kalabalığa (eril tahakküm mekanizmaları) karşı körlüğün türlü vehçelerini gözler üzerine seren sanatçıların çalışmalarından oluşmaktadır.

Sergi, kim olduğunu bilmediğimiz ve tekrar karşılaşacağımızı düşünmediğimiz bir yüze karşı uzak, soğuk ve duygudan kopuk bakışın rahatlığındaki perdeyi yırtmayı ve olan'ı görünür kılmayı hedeflemektedir. Oniki kadın sanatçının katılımı ile gerçekleşecek "Yüz Körlüğü", 21 Haziran - 21 Temmuz 2018 tarihleri arasında Kadıköy Yeldeğirmeni'ninde bağımsız bir sanat alanı olarak kapılarını açan Bayan Yanı Art Project'te izlenebilir.

Sanatçılar: *Ayşe Kurşuncu | Ece Eldek | Ezgi Tok | Ekin Kano | Gümüş Özdeş | Güneş Terkol | İlgen Arzık | İrem Tok | Müge Yıldız | Neriman Polat | Nurcan Gündoğan | Özlem Ünlü*

Küratörler:
Firdevs Kayhan ve Ece Balcıoğlu

Adres: *Karakolhane Cd. Duatepe Sk. Yeldeğirmeni Kadıköy / İstanbul*

A.. AA... BENSİZ Mİ BAŞLADINIZ AYOL... AŞKOLSUN.
E BEKLEDİK BEKLEDİK GELMEDİN... ÇAY KAYNAYA KAYNAYA PEKMEZ OLDU...
KIZ EVDE KAYNANAN YOK, KAYNATAN YOK... NE ÇIKAMIYON EVDEN...
VALLA ŞEKERİM, İNSANIN KOCASI GÜZEL OLUNCA ÇIKAMIYO İŞTE EVDEN...
KIZ SENİ DUYAN DA Bİ SENDE KOCA VAR SANIR...
SENİNKİ KOCA DA BİZİMKİLER ÇALI SÜPÜRGESİ Mİ...
VALLA HAYATIM SENİN KOCANI BEN ÇALI SÜPÜRGESİ DİYE BAHÇEME BİLE SOKMAM... NE O ÖYLE KARA KURU...
EH ÖYLE OLSUN BAKALIM... BENİM ATIM EŞEK OLSUN...
Bir yıl sonra...
GEL MELİKE'CİM GEL... GEÇMİŞ OLSUN, DUYDUM BOŞANIYOMUŞSUN... HAYIRDIR...
AMAN NE OLSUN BE SELİME'CİM... BEN BUNU SEVDİKÇE AZDI ŞIMARDI BU...
E KENDİN ŞIMARTTIN SEN O ADAMI...
BEN ŞIMARTMASAM NE... ADAM ARTİZ GİBİ... GÖREN ASILIYO...
AY ÇOK ŞÜKÜR BENİMKİ KARACA KURUCA, GÖNLÜME GÖRECE...
VALLA NASIL LAF SOKSAN HAKLISIN SELİME...
BİTTİ

Uzun "İnce" bir yol…

ÖZLEM ÖZDEMİR
info@ozlemozdemir.net
/ twitter @ozlemozdemir

Hey, oradaki yılgın, umutsuz, kalan son inancını da kaybetmiş arkadaşım! Evet, evet sana sesleniyorum. Duyuyor musun? Aramızda binlerce kilometre var, belki sesim zor duyuluyordur diye birkaç kez tekrar ediyorum, kusura bakma. Yine de beni duyamazsan bana yukarıdaki iletişim yollarından kelimelerini iletebilirsin. Ben seni mutlaka duyarım…

Gelelim niye bu kadar uzaktan sana seslendiğime: Bir kere en uzak yerde bile olsak da inan, duygularımız aynı birbiriyle. Çünkü mesafeler pek çok şeye engeldir ama vatan sevgisi, özlemek, gelecek kaygısı gibi duygular daima senin içinde. 24 Haziran'da Cumhuriyet tarihinin en önemli seçimini yaşadık, doğru. Ben de Çin'den tüm gelişmeleri takip ettim. O kadar ki, aramızdaki beş saatlik farkı boşverip son bir hafta resmen Türkiye saatine geçtim. Her geçen gün artan heyecanı, oradaymış gibi tüm kalbimle hissettim. Özellikle İzmir, Ankara ve İstanbul mitinglerindeki coşkuyu canlı yaşayamadığım için çok dertlendim. Umut, nihayet kendini bu kadar güçlü göstermekle kalmayıp, hayatın kendisi oldu. Zaten hatırlarsan geçen ay sadece umut üzerine yazdım bu sayfada ve benim kahramanım Muharrem İnce'ydi. Zannederim, bu satırları okuyanların büyük bölümünün de öyle. Ama muhalefetin diğer adaylarını da destekleyen dostlar da vardır tabii. Önemli olan kimi desteklediğin değil zaten, karanlık mı aydınlık mı hangisini isteğinde mesele.

Sayın İnce, kendi adıma ilk kez sevdiğim politikacı oldu. Ama ondan da önemlisi ona güvendim. Son ana kadar mert ve samimi bir şekilde mücadele etti. Seçim gecesi, bizi terk ettiğini hissettik, babası tarafından terk edilen çocuklar gibi çünkü bir babaya ihtiyacımız vardı. Bu bizim ezelden beri en zayıf tarafımız. Güvenebileceğimiz, bizim hakkımızı koruyacağını bildiğimiz, yeniden ayağa kalkmak için elimizi uzatabileceğimiz birini bekliyorduk. Karanlıktan o kadar bunalmıştık ki, yetmişti, bıkmıştık, hazırdık… Ve işte, o zifiri karanlığın içinden bir güneş gibi parlayan bir aydınlık gibi çıktı. Gözlerimiz kamaştı. Dört elle sarıldık çünkü her gün etrafımız biraz daha aydınlanıyor, güneşli günler her gün biraz daha yakınlaşıyordu. Sanki yıllarca bir bodruma kapatılmış, havasız, güneşsiz kalmıştık. Başımız dönüyor, uykularımız kaçıyor, bütün duyguları hep en yüksek dozda yaşıyorduk. Ve bir anda, adeta bir rüyadan yeniden karanlığa uyandık...

Ben de senin gibi o gece onu çok bekledim. Aklıma benim de pek çok kötü senaryo geldi. Ben de ona o kadar inanmıştım ki, o sessiz kalmaz, hele bir telefon mesajı ile kaybettik diyemezdi. Lakin, o da insan, herkes gibi. Açıklamasını bekledim. Ertesi gün yine aynı samimiyetle özür diledi ve yenilgisini onurlu bir şekilde kabul etti. Akşama kadar ne hissettiğimi düşündüm. Kararım; oyumu ona helal etmek ve siyasette olduğu sürece ona destek vermekti. Zaten en başında ifade etmiştim, hiçbir şey olmasa bile bana yeniden umut verdiği için teşekkür borçluyum diye, bana sözümün arkasında durmak düşerdi.

Biliyor musun arkadaşım, günümüzde beni insanlarda en çok rahatsız eden şeylerden biri cüret, her türlüsü. Özellikle sosyal medyanın yaygınlaşmasıyla, cüretkarlığı pervasızca sergiliyor insanlar. Beni çok yoruyor artık, pervasızlık da cüretkarlık da… Pek çok insana bağıra bağıra "sen kimsin?" diyesim geliyor. Ne kadar çabuk sevip ne kadar çabuk insan harcıyorsunuz? Klavyeden hiç tanımadığı insanlara iki dakikada ahkam kesen, küfür ya da hakaret eden, bir yanlış (kime göre?) hareketinde defterden silen kişileri anlamakta hakikaten zorlanıyorum. Muharrem İnce o gece bir gazeteciye mesaj attı diye yazılan o mesajlarda da aynı duruma şahit oldum. Belki sen de onlardan birisin, olabilir. Çok yoğun duygular altında insan kendini kaybedebilir, hayal kırıklığı can acıtır, bunu anlıyorum. Hatta o gece mesaj konusunu ilk duyduğumda da bir an çok kızgın olduğumu fark etmiştim. Neden? Hayal kırıklığından… Herkes kendini böyle hissetti biliyorum. Sen de, biliyorum. Ama işte özür diledi, bırak bir siyasetçiyi, hayatında hata yaptığı için kaç kişi senden özür diledi?

Nedenlerine dair fikrim var ama siyasetçi değilim. Anlaşılan o ki, bu halkın yarısı hakikaten yine aynı kişiyi seçti. O yarısı da başta din motivasyonu olmak üzere ekonomik olanakları kısıtlı olan kesim. Ve o kesimin yıllardır o kadar beyni yıkandı ki, artık bir başkasının söylediklerine inanmıyor. Seçim süreci de ne yazık ki adil olarak yürütülmedi. Bu koşullara rağmen bile düşününce aslında iyi oy bile almış İnce. Bu, uzun vadede önemli.

Belki de böyledir arkadaşım, belki de dünyada iyiyi güzeli, neşeyi, uygarlığı, yaşamın güzelliğini düşleyen herkes hep yalnız olmuştur. Okuduğumuz romanlarda da öyle değil mi? Çoğunluk olmak iyi bir şey değil ki, öyleyse bir yerde bir hata vardır dedi arkadaşım. Haklı olduğundan eminsen, son insan kalsan bile inandığını savunmaya devam edeceksin. Memleketi için dertlenen birinin mutlu bir hayatı oluyor mu emin değilim zaten.

Özetle, ben silkelendim. İki seçenek vardı; teslim olmak ya da mücadele etmek. Ben yılgınlığa teslim olmamayı ve mücadeleye devam etmeyi seçiyorum. Atatürk bu vatanı kurarken, bizim kadar şanslı değildi ama vazgeçmedi. Ve bu vatanı bize emanet etti. Gurbetten sana diyorum ki, başka bir ülkede kendi ülkendeki en kötü şartlarda bile olmayacaksın. Hep yabancı olacaksın! Ben, ülkemin aydınlık yüzünü temsil etmek için daha fazla çalışmaya, çocuklara ve gençlere daha çok Cumhuriyet'i, tarihimizi anlatmaya ve yazmaya devam edeceğim. Daha az sosyal medyada vakit geçirip, vaktimi daha çok kendimi geliştirmeye ayıracağım... Ya, sen? Sen ne yapacaksın?

Er ya da geç, güneş mutlak doğar, unutma...

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

FETİYE NENE İLE SOFRA ADABI

FETİYE NENE NE DİNLİYOR?
İŞTE BEYİN YAKAN PLAY LİST'İ

* YILDIZ TİLBE - EMİ
* NİLÜFER - İNTİZAR
* CANKAT - ÇEK GİT
* AJDA- SANA NELER EDECEĞİM
* SAFİYE AYLA - NEREDEN SEVDİM O ZALİM KADINI
* BEHİYE AKSOY - BENİM İÇİN ÖLDÜN ARTIK
* ÇEK TULUMBACI (SİZE NOLUYO BE YA KAMİLLER)
* AZİZE (ARAP ORGU)
* AJDA - MODA YOLUNDA
* MEHMET ERENLER - HER SABAH HER SEHER GELİR GEÇERSİN KANIMI KADEHE KOYAR İÇERSİN
* MÜZEYEN SENAR - BENLİYİ ALDIM KAÇAKTAN (OLUR BENLİ OLMAZ BENLİ)
* SAFİYE AYLA - SAÇLARIN TARUMAR GÖZLERİNDE NEM ATEŞE BENZERDİN KÜLE DÖNMÜŞSÜN
* BELKIS ÖZENER - ADINI ANMAYACAĞIM
* ERKİN KORAY - FESUPANALLAH

Feminist Gündem

Bir Ayda Neler Oldu?

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Haziranın yarısı bahar, yarısı yazdır. Belki de bu sebeple, dünya feminist gündemi bir türlü durulmadı geçtiğimiz ay. Ne baharın gelişini engelleyebildiler, ne de açan çiçekleri koparabildiler bu sefer. Haziranın feminist kalkışmasının herhangi birine odaklanmak, diğerlerine haksızlık etmek olacaktı. O nedenle genel bir bakış atmaya karar verdik biz de.

Arjantin'de Büyük "AbortoLegalYa" Kürtaj Yürüyüşü

Latin Amerika; mücadeleler, devrimler, kaybedişler ve pes etmeyişler üstüne kurulmuş, direnmenin kitabını yazmış bir kara parçası. 500 yıl önceki istilasından bu yana kıtada çok şey değişti; ancak değişmeyen bir şey var o da direnişin kendisi.

Latin Amerikalı kadınlar, özellikle son 10 yıldır seslerini kürtaj yasağına karşı giderek yükseltiyorlar. Latin Amerika'nın keskin **Katolik** kökleri kıtada kürtaja bir türlü izin vermiyor. Bazı Latin Amerika ülkelerinde tecavüz ve annenin hayati riski de dahil olmak üzere, kürtaj her koşulda yasak. Bazı Latin Amerika ülkelerindeyse kürtaj, sadece bu koşullarda serbest.

#AbortoLegalYa (yasal kürtaj hemen şimdi), sadece Arjantin'de değil, tüm Latin Amerika'da kürtaj yasağına karşı geliştirilmiş ortak bir slogana ve harekete dönüştü. Yıllar içinde **Meksika**, **Arjantin**, **Şili** ve **Kolombiya**'da yürüyüşlere ilham oldu. Bu yürüyüşlerden sonuncusu Haziran ayında Arjantin'de gerçekleştirildi. Haziranda **Buenos Aires**'te gerçekleştirilen yürüyüş saatlerce sürdü ve yüzbinlerce kadın katıldı. Yürüşüyün sloganı "**benim vücudum, benim kararım**" idi. AbortoLegalYa yürüyüşüne seks işçileri de bloklar halinde katıldılar. Seks işçisi ve aynı zamanda bir sanatçı olan **Nadia Karenina** verdiği bir demeçte "**seks işçiliğine karşı değilsiniz ama ben kürtaj olmak istediğimde birden ahlak bekçisi kesiliyorsunuz**" dedi ve büyük alkış aldı.

Arjantin'de kadınlar, yasadışı yollarla kürtaj yaptırmaya çalışırken yakalanırlarsa hapis cezası alıyorlar. Zira kürtaj, her koşulda ve hiçbir istisna içermeksizin yasak. Hükümet ve devlet, kürtaja tamamen karşı ve bu politika, Arjantin'in yıllardır gelip giden sosyal demokrat hükümetlerine rağmen milim değişmedi. Kadınlar da yılmadılar ve istikrarlı bir biçimde kürtaj mücadelesini sürdürdüler ve bu sefer, başarıya gerçekten de yaklaştılar.

Arjantin Meclisi, 14 haftaya kadar olan hamileliklerde kürtajın yasal olup olmamasını 8 Ağustosta oylama kararı aldı. Ancak bu tasarı, çoğunluk tarafından evet oyu alsa bile, değişikliğin uygulanmaya başlanması için herhangi bir zaman belirlenmiş değil. Başka bir deyişle bu da, herşeyi muğlakta bırakıyor. Bu nedenle Arjantin feminist bloğu bu oylamanın kadınları oyalamaktan başka bir şey olmadığını iddia ediyorlar. Ancak her şeye rağmen bunu bir kazanım olarak görüyorlar.

AbortoLegalYa hareketi, Arjantin başta olmak üzere tüm Latin Amerika'da giderek yayılan bir hareket. Genç kadınlardan geniş destek ve katılım görüyor ve koyu Katolikler hariç, her kesimden kadın tarafından destekleniyor. AbortoLegalYa, Haziran ayında sadece bir değil, pek çok yürüyüş gerçekleştirdi ve aynı zamanda yaratıcı eylemlere de imza attı. Arjantin meclisinden kürtaja izin çıkarsa bu değişimin tüm Latin Amerika'da bir domino etkisi yaratacağı düşünülüyor. Bana kalırsa Latin Amerika yasal kürtaj hareketi, Avrupa'daki suffrage hareketi kadar önemli bir feminist hareket ve ben yakın zamanda sonuçlarını göreceğimizidüşünüyorum.

Suudi Arabistan'da Bir Tabu Tarihe Karıştı: Direksiyon Başında Kadınlar

"Dünyada kadınların otomobil kullanmasının yasalarla engellendiği tek ülke Suudi Arabistan'dı ve bu yasak Haziranda kaldırıldı."

Dünya her yerde aynı hızla dönmüyor ne yazık ki. Dünyanın bazı yerlerinde kadınlar kürtaj gibi, cinsel istismar gibi, tecavüz gibi, zorunlu başörtüsü gibi meselelerle mücadele ederken; Suudi kadınlar henüz direksiyonların başına geçip geçememenin mücadelesini veriyorlar. Hem de on yıllardır. Suudi Arabistan belki uzaktan bir anda özgürleşiyormuş gibi görünebilir, ancak gerçekte ülke eşarbı biraz açıldı diye lincin eşiğine gelen ve çareyi ülkeyi terk etmekte bulan **Shereen Al-Rifaie** gibi kadın televizyoncuların ülkesi hala.

Dünyada kadınların otomobil kullanmasının yasalarla engellendiği tek ülke Suudi Arabistan'dı ve bu yasak Haziranda kaldırıldı. Yasağın kaldırıldığı gece başkent **Riyad**'da ve diğer büyük şehirlerde kadınlar otomobillere atladılar ve elde ettikleri hakkı direksiyon başında kutladılar. Yazar **Samar Almogren**, "**kendimi kuş gibi özgür hissediyorum**" diye yazdı. Aktivist **Hala El Dossari**, "**genç kızlarımızın annelerinden biraz daha özgür**

olabilecekleri için mutluyum" dedi twitter hesabında. Belli ki elde edilen bu hak dünya için küçük, ama Suudi kadınlar için büyük bir adımdı. Zira Suudi kadınların sevinci, bu yasağın absürdlüğü ile adeta doğru orantılıydı.

Bir yandan kadınlar direksiyon başında yollara dökülürken, bir yandan da **#Women2Drive** (kadınlar direksiyon başına) hareketinin kurucularından Suudi feminist **Profesör Hatoon Alfassi, Lujain Al-Hathloul** gibi bazı feministler (toplamda 17 kadın aktivist) parmaklıklar ardına gönderildiler. Bazı tutuklamalar, yasak kaldırılmadan çok önce yapılmıştı. Ancak tutuklamaların çoğu yasak kalktıktan sonra gerçekleşti. Alfassi tutuklandıktan sonra ailesi ve Suudi aktivistler Alfassi'ye ulaşmak istediler ancak bu istekleri Suudi yetkililer tarafından reddedildi. Daha sonra gelen açıklamada bu aktivistlerin ulusal güvenliği tehdit ettiği ve ülkenin düşmanlarına yardım ve yataklık ettiği iddia ediliyordu.

New York Times'ın konuyla ilgili yaptığı araştırmaya göre, Suudi kadınlar otomobil kullanma hakkı elde etmiş olsalar bile pek çoğu bu haktan faydalanmayı düşünmüyor. Gerekçeler arasında otomobil hareketini başlatan aktivistlerin tutuklanması, kadınlara özel ehliyet kurslarının yüksek maaliyetli oluşu ve ülkenin kemikleşmiş gelenekleri gösterilmiş. Bu bağlamda kadınların otomobil kullanabilmesinin daha uzun bir süre şehirli üst/orta sınıf kadınlarının faydalanabileceği bir ayrıcalık olarak kalacağı düşünülüyor. Muhafazakar çevreler durumdan hayli rahatsız ve trafikteki kadınlara rahat verilmemesi gerektiğini söyleyen bazı "alimler" dahi olmuş, ancak her şeye rağmen Suudi kadınlar, artık yasal olarak otomobil kullanma hakkına sahipler. Üstelik geçtiğimiz günlerde Suudi feministler, yeni hedeflerinin kadın-erkek eşitsizliği ile mücadele olduğunu açıkladılar. Bütün dünyada bu mücadelenin hala sürdüğü düşünülürse, mücadelenin en büyüğüne bir cephe daha eklenecek gibi görünüyor.

Trump Yönetiminin Çocuk Toplama Kamplarına Karşı Kadın Hassasiyeti: We Care!

Trump yönetimi, dünyanın on yıllardır görmediği bir barbarlığa imza atıyor. **Donald Trump**, seçim vaadlerinde söz verdiği üzere tüm yasadışı göçmenleri sınır dışı etme emrini imzaladı ve bu bağlamda o ailelerin ABD'de doğan çocuklarına el konulmaya başlandı. Çocuklar, yaşlarına bakılmaksızın ailelerinden alınıyor ve **Teksas**'taki kamplara yerleştiriliyor. Tüm Latin Amerika medyası Trump mağduru ailelerin haberleriyle çalkalanırken, dünyanın büyük çoğunluğu sessiz. Oysa daha dün **Venezuella**'nın **TeleSur** kanalı, oğlundan ayrıldığı için intihar eden bir babanın haberini yaptı.

Uluslararası af örgütlerinin çağrıları, korkusuz muhabirlerin çocuk kamplarından elde ettikleri görüntüler ve protestolar bile hiçbir şeyi değiştirmedi. Oysa Latin Amerika ülkelerinde ABD konsoloslukları ve büyük elçilikler, günlerdir durmaksızın protesto ediliyor. Çünkü Trump yönetiminin çocuklarına el koyup sınır dışı ettiği göçmenlerin büyük çoğunluğu Latin Amerikalı göçmenler.

Aslında Amerika basını da ikiye bölünmüş durumda. Bir kanatta bizzat Trump'ın "**fake news**" (yalan haber) olarak ötekileştirdiği liberal **CNN** ve türevleri dururken; bir tarafta da Trump'ı ölesiye desteklemeye and içmiş **FOX News** ve türevleri duruyor. Geçtiğimiz günlerde FOX News sunucusu **Laura Ingraham**, bazı Afro-Amerikalılarla konuştuğunu ve onların söz konusu çocuk kamplarını kendi yetiştikleri gettolardan çok daha iyi bulduğunu dile getirdi ve de haliyle inanılmaz tepki gördü. Ingraham'ın ses tonundaki kibir ve normalleştirme çabası inanılmazdı. Afro-Amerikalıların insanlık dışı koşulları "normal" bulduğunu söylerken sesi bile titremiyor, hem Afro-Amerikalılara, hem de göçmenlere karşı nefret söyleminde bulunuyor olmasına aldırmıyordu bile. FOX News, bu dönemde bu ve benzeri pek çok skandal yayına imza attı. Bu çocukların hayatlarında ilk defa adam gibi yiyecek gördüklerini iddia etmeleri ve Teksas kamplarında çok daha güvende olduklarını iddia etmeleri bunlar arasında gösterilebilir.

Öte yandan **MSNBC** sunucusu **Rachel Maddov** çocukların kamplara gönderileceği haberlerini okurken göz yaşlarını tutamamış ve bir anda Trump'ın "**no tolerance**" hareketinin karşıtlarının kahramanı oluvermişti. Yani anlayacağınız medya savaşları da büyük ölçüde kadınlar üzerinden dönüyordu. Ama en büyük yaygara elbette bir başka kadının, **Melania Trump**'ın "**I really don't care do u**" ceketiyle koptu.

First Lady Melania Trump Teksas kamplarına dair önce sessiz kaldı, ardından çocukları ziyaret edeceğini duyurdu, ancak çocukları ziyarete giderken sırtında enteresan bir ceket bulunuyordu. "I really don't care do u" (gerçekten hiç umursamıyorum, sen umursuyor musun) ceketi. Fırtılalar koptu, lakin Melania durumu büyük bir pişkinlikle geçiştirdi; "moda seçimiyle kimseyi kırmak istemediğini" belirtti.

Ülkeden bir anda beyaz olmayan Amerikan vatandaşlarına karşı gündelik ayrımcılığın arttığına dair haberler arttıkça artıyor ve gündem ısındıkça ısınıyordu. Bunun üzerine, nihayet, aklı başında bir grup kadın bu gidişata bir dur deme gereği hissettiler ve böylece "**We care**" (umursuyoruz) hareketi can buldu.

Binlerce kadın başkent **Washington D.C.**'de bir yürüyüş ve akabinde de oturma eylemi başlattılar. Bu protesto büyük yankı

Baskılara, tutuklamalara, aşağılamalara ve dalga geçmelere rağmen yılmayan feminist/aktivist kadınların mücadelesi ise ancak alkışı hak ediyor.

uyandırdı. Ancak Amerika'da pek alışık olunmadığı üzere, aralarında ünlü aktrist **Susan Sarandon**'ın da olduğu 500 kadar kadın gözaltına alındılar. Amerika'da barışçıl gösterilere müdahale ya da gözaltı geleneği aslında yoktur ve bunun örnekleri de azdır. Ancak görünüşe göre Trump yönetimi göçmen politikasında ve çocuk toplama kampları konusunda geri adım atmayacağı sinyali vermek istiyordu.

We Care hareketinin sorduğu sorular arasında "**çocuklar nerede?**" de vardı, zira Trump yönetiminin en az 1500 çocuğu kaybettiği iddia edilmişti. We Care, kadınlar tarafından başlatılmış bir sivil itaatsizlik eylemi olarak Trump'ın insanlık dışı kamplarıyla mücadeleyi sürdüreceğini açıkladı. Mücadelenin nereye kadar gideceğini ve Trump'la baş edip edemeyeceğini ilerleyen günlerde göreceğiz.

İngiltere'de Büyük Suffrage Yürüyüşü

Haziran ayı, dünya feminist tarihi açısından son derece önemli bir kazanımın yüzüncü yılını kutlamak için sokaklara dökülen **Birleşik Krallık** kadınlarının rengarenk yürüyüşüne sahe oldu. **Londra**'da, **Edinburgh**'da, **Belfast**'ta ve daha pek çok büyük

merkezde, yüz binlerce kadın seçme ve seçilme hakkının 100. yılını kutladılar.

İngiltere, dünya tarihine yön vermiş pek çok felaketin ve de kazanımın sembol ülkesidir. Bir zamanlar emperyalizmin

yıkılmaz kalesi olan da, ardından işçi sınıfının ve sınıf mücadelesinin doğuşunu engelleyemeyen de yine İngiltere'dir. Bir dönem "kadınlar artık pantolon da giyerler geh geh geh" karikatürlerine imza atan erkek medyasıyla, üniversitelerde eğitim almak isteyen kadınların ruh yapılarının bunu kaldırıp kaldıramayacağını inceleyen "bilim insalarıyla" adından söz ettirmiş; erkeklerle aynı haklara sahip olup oy kullanmak isteyen kadınlarıyla erkekler arasında infial yaratmıştır. Teknik olarak parlementer monarşi olduğu halde, kraliçeyle ilgili her türlü şakanın yapılabildiği ve reelde kraliçenin parlementer faaliyetlere karışmadığı ülke de yine İngiltere'dir.

İngiltere suffrage hareketi (oy kullanma hakkı), çok değil yüz yıl önce dünyanın kadınlara erkeklerle eşit haklar verip vermeme konusunda genel olarak hangi noktada durduğuna dair müthiş bir örnek. Baskılara, tutuklamalara, aşağılamalara ve dalga geçmelere rağmen yılmayan feminist/aktivist kadınların mücadelesi ise ancak alkışı hak ediyor. İşte bunu bilen İngiltere'nin genç kadınları, büyük büyük annelerine teşekkür etmek için mor eşarplarını alıp yollara döküldüler.

Birleşik Krallık suffrage yürüyüşü, sadece yüz yıl önce elde edilmiş bir hakkı anmayı hedeflemiyordu. Yüzbinlerce kadının katıldığı bu yürüyüşle kadınlar kadın-erkek eşitliği arasındaki büyük boşluğa dikkat çektiler ve kadınların son yıllarda hak

kaybına uğradığının altını çizdiler. Sloganlardan biri "**herkes eşit olana kadar, hiç kimse eşit değildir**" idi.

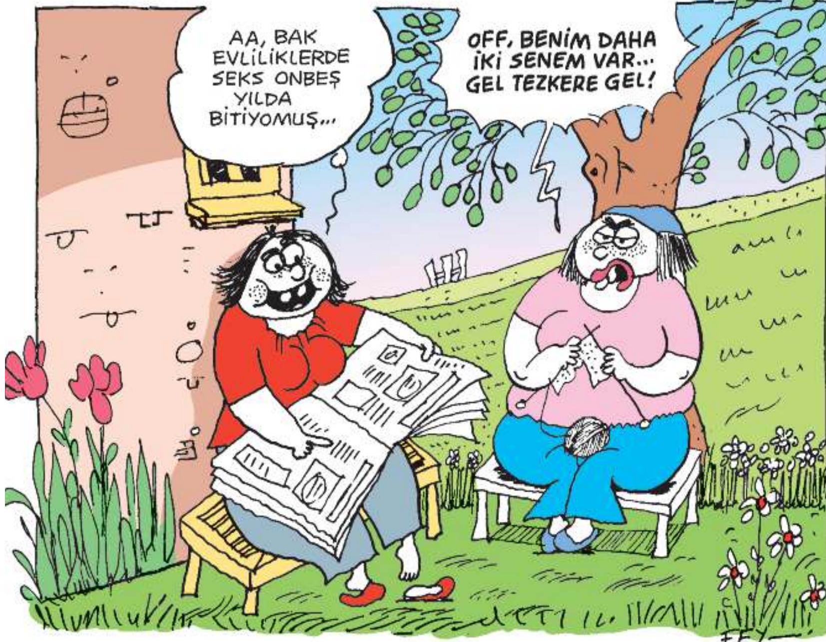
Birleşik Krallık başta olmak üzere Batı, son yüz yılda kadın hakları konusunda büyük bir yol kat etti. Bu bağlamda Doğu'dan daha hızlı olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Yasa üzerinde erkeklerle eşit kabul edilip oy kullanma hakkına sahip olmakla başlayıp, mülk edinme, miras ve boşanmayla ilgili büyük kazanımlar elde ettiler. II. Dünya Savaşından sonra ve özellikle cinsel devrimle beraber bu kazanımlara cinsel eşitlik de eklendi. Bunu da LGBT hakları takip etti. Batı toplumu 100 yıl gibi bir süre içinde büyük bir değişim geçirdi. Ancak her şeye rağmen Batı'nın da dünyanın geri kalanı gibi kadın hakları konusunda bir gül bahçesi olduğu söylenemez. Bunu ben değil, bizzat Batılı feministler söylüyor. Hala özellikle cinsiyet rolleri ve eşit ödeme gibi alanlarda mücadele verilmesi gerekiyor.

Dünyanın kalanının ise kat edecek daha fazla yolu var. Zaten bu bir yarış da değil. İran'da stadyumlara girebildiği için sevinç çığlıkları atan, zorunlu başörtüsüne baş kaldıran kadınlar, Hindistan'da sistematik tecavüzlere karşı çeteler kuran ya da kurmak zorunda kalan kadınlar, Latin Amerika'da kartel ve maço şiddetle, infazlarla ve kürtaj yasaklarıyla mücadele eden kadınlar; Batılı feministlerden daha az bir övgüyü hak etmiyor. Doğu'yla Batı'nın tam arasında duran bizler ise; yüzümüzü hangi coğrafyaya dönsek diye düşünüyoruz şimdilerde. Oysa nereye dönersek dönelim, göreceğimiz kadın mücadelesidir. Çünkü herkes eşit olmadan, kimse eşit değildir.

feyhan güver

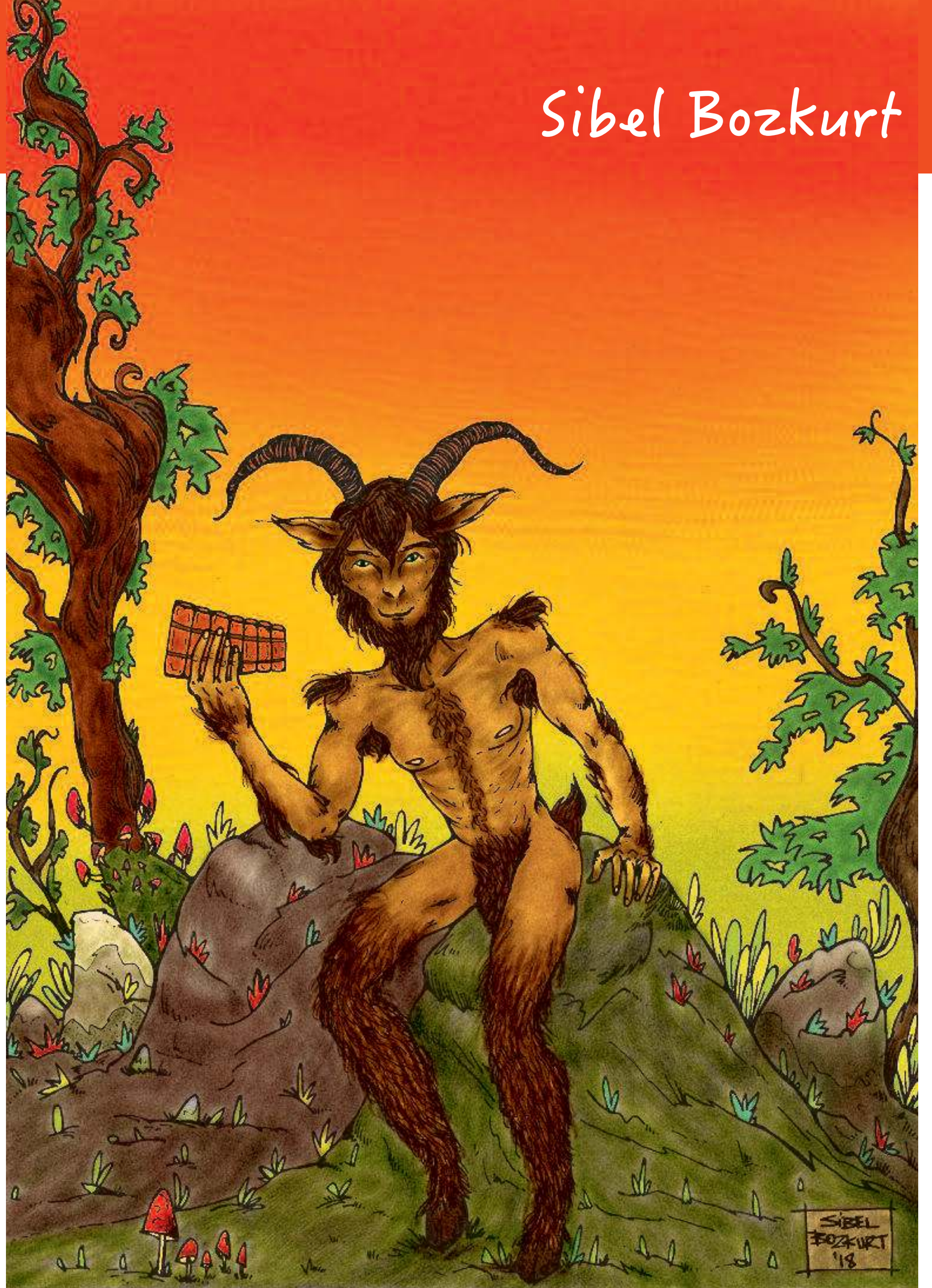

PAN

Sibel Bozkurt

Yunan mitolojisinde çobanların, satirlerin (yani yarı keçi yarı insan yaratıkların) ve kırların tanrısıdır. Pan da yarı keçi yarı insan görünümündedir. Bu görüntüsü korkutucu olabildiği için korku ve panik anlamlarına da gelmekteymiş pan kelimesi. Ama bir yandan da flüt çalıp, kırlarda hoplaya zıplaya dolaşan neşeli bir tasviride olduğundan sevimli bir yanı da vardır.

Eskiden insanlar tanrıları doğayla ve hayvanlarla özdeşleştirdiğinden olacak ki vücudunun yarısı keçi yarısı insan görünümlü, keçi gibi boynuzlu ve sakallı tasvir edilmiş olabilir. Ve 'genelde' tüm mitolojik tanrılarda olduğu gibi, cinsel haz ve dünya zevklerine düşkünlüğü de simgeler. Cinsellik, aşk, müzik ve dans gibi…

Pan'ın flütünün hikayesi de şöyleymiş; Sirinks adlı güzel bir su perisi Pan'ın aşkını istememektedir ve ondan kaçmaktadır. Yorulunca da kendini su kamışına çevirir. Pan da çok üzülür ve bu kamıştan 7 tane farklı boyutta parça keser. Onları birbirine balmumuyla yapıştırır. Sirinks'in aşkıyla kırlarda dolaşırken güzel melodiler çalar bu flütle. Hüzünlü bir aşk hikayesi bana göre.

Pan'ın geçmişinden biraz daha bahsedelim… Pan, Hermes ve Arkadya'lı pir orman perisinin oğludur. Annesi Pan doğunca onun görüntüsünden korkup kaçmış, babası da Pan'ı perilere emanet etmiş ve onu periler büyütmüş. Bu durumda Pan'ın perilere olan ilgisini anlamak mümkün. Demem o ki aşık olup peşinden koştuğu tek peri kızı Sirinks değilmiş. Pitys'de Pan'ın aşkından kaçıp sonunda kendini çam ağacına dönüştürmüş. Ve yine Pan'ın aşkından kaçan Ekho da kendini dağların yankısına dönüştürmüş. Pan aşk konusunda ısrarlı ama pek şanssız bir tanrıymış. Ama bir kez kazanmış gerçi hileyle. Ay Tanrısı Selene'i beyaz koyun kıllarını kendi siyah keçi kıllarını kapatmak için kullanarak baştan çıkarmış ve onu elde etmiş. Selene de nasıl bir tanrıçaysa koyunla birlikte olmuş; yani keçi olmaz ama koyun olur öyle mi? Ahahha… Ha tabii bir de elde etmek için kandırma kısmı var işin, o da feci. Neyse… Pan sonuç itibariyle cinsel iştahı hiç bitmeyen, su perilerinin dışında genç erkeklere de ilgi duyan ve peşlerine düşen bir tanrı. Kimseyi bulamazsa da kendi kendini tatmin edermiş.

Satyr'lere tekrar dönecek olursak, her ne kadar görünüş olarak Pan'la benzeşseler de onları birbirlerine karıştırmamak gerekir. Çünkü Satyr'ler yarı keçi yarı insan veya yarı eşek yarı insan görünümlü orman yaratıklarıdır ama Pan yarı keçi yarı insan görünümlü olmasına rağmen o bir 'tanrı'dır.

Ayrıca Pan, Şeytan'la da özdeşleştirilmiştir. Bunun nedeni dinlerdeki "günah keçisi" kavramıdır muhtemelen. Pan2ın yarı keçi yarı insan oluşu, boynuzlarının, sakalının, kuyruğunun oluşu ve ürkütücü görünüşü onu şeytanlaştırıp kötücül göstermeye kadar götürmüştür işi. Ama pan2ın Şytan'la bir ilişkisi yoktur.

Pan bir kır tanrısı olduğu için ona tapanlarda vardı tabii ki. Bu tapınmalar doğal olarak doğada, açık alanlarda yapılırmış. Keçi, kuzu, inek gibi hayvanlar kurban edilirmiş Pan'a. Süt ve bal sunulurmuş.

Ben Pan'ı öğrendiğimden beri yani çocukluğumdan beri çok severim. Gizemli, komik, çekici gelmiştir bana hep. Hayalperest biri olduğumdan ilgimi çekmiştir sanırım. Şimdi düşününce bir de işin şu kısmı var; Pan bir tanrı evet ama, diğer tanrılar gibi değil. Kendini beğenmiş, süslü püslü ve gıcık değil. Yani görüntüsü yarı hayvan yarı insan zaten, e çıplak takılıyor giysisi yok, ormanda kırda flüt çalıyor, aşk peşinde cinsellik peşinde koşup duruyor, kaybediyor, istenmiyor, yılmıyor yine deniyor. Yani bizim gibi. İnsan gibi bir tanrı. Doğal. Sanırım kendi doğamıza, insana benzetmek daha kolay olduğundan yakınlık hissedip sevmişim Pan'ı.

Bir de bana hep çok sevdiğim yazarlar Jack London, John Fante ve Charles Bukowski'yi hatırlatıyor. Jack London'ın yeri bende ayrı zaten ama mesela Bukowski'nin neredeyse tüm kitaplarını okumama rağmen benim için birkaç kitabı hariç olmasa da olur bir yazardır. Yine de seviyorum çünkü Bukowski olmasaydı muhtemelen John Fante'yi tanımayacaktım. Kitaplarını tekrar bastırıp onu bizimle buluşturduğu için Bukowski'yi tabii ki seveceğim. Ayrıca ikisinin de kitaplarını okursanız Bukowski'nin küçük, çok küçük bir John Fante olduğunu da anlarsınız. John Fante olmasaymış herhalde Bukowski de olmazmış gibi bir şey. Ama Bukowski'nin hakkını yememek gerek bunu inkar etmemiş ve ustasının hakkını vermiş.

Pan'a dönüyorum, Pan'ın ölümüne… Adı söylenmeyip, çağırılmayınca ölen tek tanrı Pan'mış. Peki neden artık Pan çağırılmaz, adı söylenmez olmuş dersiniz? Tabii ki o dönemin yeni dini Hıristiyanlık yüzünden. Şaşırdık mı?!

Olay şöyle; Kaptan Thamos'un gemisi Ege Denizinden geçerken çok garip bir ses duyulmuş. Doğadan gelen bu iç parçalayıcı garip ses "Ulu Pan Öldü!" diyormuş. Epeiros'a varınca gemiden kıyılara "Ulu Pan Öldü!" diye bağırmış gemicilerde. İşte o zaman tüm doğadan, tüm yaratıklardan acı acı iniltiler yükselmiş. Yas başlamış. Öte taraftan da Hıristiyanlık yükselişe geçmiş.

Pan ölmüş! Bir devir kapanmış. Bambaşka bir devir başlamış, hala devam eden…

Ramize Erer

Sorgulayan Helen

LONDRA'DA TEK BAŞINA YÜRÜMEK EN GÜZEL DİNLENME BİÇİMİDİR..

BENCE DE MRS VİRGİNİA. ALLAHTAN MR. LEONARD ŞU DELİLİK NÖBETLERİNDE GÖZ KULAK OLMAM İÇİN, BENİ PEŞİNE TAKIYOR DA, BİRAZCIK SOLUKLANABİLİYORUM.

Kerametli Sandığın Çükün Kuruyasıca Tus

Katina Karanikola

Sosyal medyada Tus adlı birinin Kıbrıs sorununu çözeceğini iddia ettiğini okudum. Hadi İnşallah dedim içimden. Büyük bir beladan kurtulacağız diye de heyecanlandım. Kendimi bildim bileli Kıbrıs sorunu hep vardı. Senelerdir hop oturup hop kalkıyoruz. Bedelini, Kıbrıslılarla birlikte adanın çok uzağında, haritadaki yerini dahi bilmeyenler, ödedi, ödeyebilir… Kofi Annan'ın başarısız planından sonra yeni bir planla gelen, adı bana tamamen yabancı olan, politikacı merak uyandırdı. İnternetten araştırayım derken fotoğrafı çıkıyor… Oh Panagia mu (Meryem Anam) Politikacıdan çok züppeye benziyor, her bir yerinden Noel ağacı gibi sarkan boncuklar, teni desenli falan… Bir dergide röportajı var. Rap çiymiş. **"Yanımdaki kadınlar peygamber bir Tus mu efsane Tus'u mu istiyorlar bilemiyorum"** diyor. Efsane? Araştırmaya devam ediyorum. Çok az sayıda bilgi, şarkıları insanlara yabancı, sanatçılarla kavgaları ön planda… "Efsane" kelimesi mideme ağır oturdu, ekşitti. Röportajını okumayı bıraktım gerçek efsaneleri hayal ettim…Son şarkısında (şarkı demeye bin şahit ister ya) Kıbrıs sorununu kerametli sandığı erkeklik organıyla çözeceğini söylüyor. Okudukça beynim patlayacak gibi oldu… **"Türk kızları para için veya ünlü olmak için yatıyorlar kalkıyorlar. KKTC sürekli gidiyorum. Her gece başka bir Türk kızıyla birlikte oluyorum. Kıbrıs sorununu ben çözeceğim. Türk erkeklerini gönderin sadece kadınlar kalsın. Bana küçük, büyük yaşta kızlar getirin. Erdoğan çalışıyor Yunan keyifle Türk kızlarını si….r."** Şerefsizin klipi de sözleri de tam bir rezalet…

AYNI OYUN, AYNI SEYİRCİLER, AYNI SAHNE.

Her kompleksli, rezil, psikopatların, hedefi "kadın." Amaçları kadını s….im diye aşağılayarak kendilerini tatmin etmek. Kadın cinsiyetinden dolayı aşağılanmaya, tecavüze bilinçli mahkûm ediliyor. Asırlardır aynı düşünce, aynı zihniyet, aynı tarz, aynı talihsiz hatalar…Tecavüz, savaşların tarihi kadar eskilere dayanan gizli cinayeti. Tecavüz savaşlarda silahtan güçlüdür, etkilidir. Bir taşla iki kuş! Arkalarında yerle bir edilmiş duygular, zihinlerden silinmeyecek kalıcı yaralar bırakacak hem mermi harcanmayarak ülkenin ekonomisine katkı sağlanacak. Zira kadın savaşmıyor savaşın bedelini ödüyor. Kadınlar vardır ağlayarak, masum sandıkları, canlarını, kardeşlerini, eşlerini savaşa uğurluyor. O kuzu evlatları savaş esnasında, ona ağlayarak yolcu eden kadınlarla aynı cinsiyetten olan, düşman belledikleri, diğer tarafın kadınlarına, kızlarına, nefret ve tutkularının rehberliğinde, topluca tecavüz ediyorlar. Savaş süresince geride bıraktıkları çocuklarını hayal ederken, onlar için endişelenirken düşman kadınların doğuracağı çocuklar kendi canları değilmiş gibi nerede nasıl doğacakları onları neyin beklediğini umursamıyorlar, akıllarına dahi getirmiyorlar. Düşman dölünden doğan masum bebeler anneleri tarafından dışlanacak, terk edilecek, sevgi göremeyecek. Savaşta tecavüz edilen kadınlar kendi toplumlarında dahi lekelenmiş sayılıyor ona ait olmayan utancı ömür boyu taşıyor. Daima merak etmişimdir. Geri döndüklerinde annelerine, kızlarına, bacılarına düşman kızları kadınları nasıl babalarının, eşlerinin gözleri önünde tecavüz ettiklerini anlatabiliyorlar mı? Anlatıyorlarsa o kadınların tepkisi ne? Bosna'da olduğu gibi Kıbrıs'ta da tecavüz sonucu yapılan kürtajlar arşivlerde mevcut.

Sonuç olarak suç Tus ve onun gibi psikopatlara, bir avuç toprak için, fırsat veren siyasetçilerde değil de kimde?

Gökçen Erdoğan

Regl Olmayı Tercih Etmeyenler İçin Seçenekler

Halası gelenler, kirlenenler, hastalananlar ama asla regl olanlar değil. Adet görenler bile değil, nerde kaldı regl! Erkekler utanıyormuş, dillendiremiyorlar. Öyle yetiştirilmişler. Regl dönemimiz onlar için kayıp zaman. Sevişemiyorlar. Bunun dışında bir anlamı yok. Peki ya biz, biz kadınlar?

Halamızın gelmesi de ne demek? Niye teyzemiz değil? Regl olduğumuzu çaktırmamak gerek. Hadi bir hata ettik regl olduk, en azından etrafa belli etmemek gerekir. Çaktırmadan kanayalım. Salına salına sinsice. Tabiatta her şey müthiş bir düzen içinde ama bizim reglimiz hariç. O ayıp artık. Onun insanlığa aykırı olduğu düşünülememiş. Günah bile olabilir, çok emin değilim ama ayıp olduğu kesin. Her ayın belli günleri halamız gelir ve biraz ağrı biraz sızı biraz hassasiyet yaratarak aşağı yukarı bir hafta kalır. Halamız eli boş gelmez bize, herkesin beklediği utancı da beraberinde getirir.

Kirlenenler de bu satırları okuyordur umarım. Hayatlarını temizlik yaparak geçirmek üzere kodlanmış varlıklar olan kadınlar, ayın belli günleri tabiri caizse leş gibi geziyorlar. İnanılır şey değil. Erkeklerin haklı olarak uzak durduğu, kadının kirine bulaşmadıkları ve temiz bedenlerini, zihinlerini titizlikle sakındıkları kirli kadınlar, neyse ki sayılı gün sonunda eski temiz hallerine kavuşuyorlar.

Hastalananlara gelince iş değişiyor. Onlara çok geçmiş olsun zira sağlıkla şaka olmaz.

Bir yerlerde yılın her ayı neredeyse aynı günlerde dünyanın dört bir yanında şifa bekleyen bütün hasta kadınlara şifa dileyelim. Kan kaybı hiç de hafife alınacak şey değil, öyle ya bundan ala hastalık ne ola?

Yılda 1 hafta kanayıp yine de ölmeyen kadınlar üstüne yapılan şakaların yersizliğinden değil de yetersizliğinden dem vurmak isterim. Vampirler, yürüyen ölüler falan tam da bugünler için.

Hastalananların, halası gelenlerin, kirlenenlerin ortak noktası ne? Marketten ped alırken kızarmaları, aldıkları pedi üst üste en az 2 gazete kağıdına sarmaları ki ne olduğu asla tahmin edilemesin. Öyle ya bütün kadınların alıp da kimseler görmesin diye kağıda sardıkları milyon çeşit şey arasından ped kaç kişinin aklına gelir?

Bana gelince; ben regl oluyorum. Bütün kadınlara tavsiyem de regl olmaları ya da adet görmeleridir. Halaları gelmiyor, kirlenmiyorlar ve hastalanmıyorlar. Aksine adet kanı, sağlık demek, yenilenmek demek, kadınlık demek. Kadınlar doğaları gereği adet oluyorlar. Nefes almak gibi, konuşmak gibi, düşünmek gibi, gülmek gibi olağan. Regl olmaktan, adet görmekten utanmamızı bekliyorlar. Mahrem bulabiliriz ama utanmak neden? Regl olmak istemeyenler için seçenekler var görüyorsunuz, adet görmek istemezseniz başka yollar da seçebilirsiniz. Ama tavsiyem dosdoğru adet görmeniz, regl olmanız. Döngümüze sağlık!

bengisu akyürek

Yeşilçam'da Var Bir "İki Kutup"! Yazı Serisi -1

PELİN ERDOĞAN

"Yumuşak, kendini teslim eden bir eylemdir, nemli ve kadınsı bir emiş... Vücut salgıları... Hastalıklı-tatlı kadınsı intikamdır... Kadın cinselliğinin müstehcenliği faraş gibi açılan her şeyin müstehcenliğidir."
Jean-Paul Sartre, "L'Etre et le neant - (Varlık ve Hiçlik)"

Sartre, pek de mütevazi olmayan bir şekilde, kadın cinselliğinin müstehcenliğini, "her şeyin müstehcenliği" ile bir tutuyor. Sanat, hangi dalıyla olursa olsun, cinsiyet hallerini ve rollerini, içinde bulunduğu döneme göre işliyor ve Sartre'ı haklı çıkarıyor; doğrudan veya dolaylı, açık veya gizli bir biçimde, kadın, daima cinselliği ile ön sıralara oturtuluyor ve iştah açıyor.

Sinema, sanatın diğer dalları gibi etkin ve ideolojik bir kitlesel araç olarak "kadın" ve erkek" rollerini, içinde bulunulan dönemin gerekleriyle ve gerektirdikleriyle beraber izleyicisine taşıyor. Ben 70'lerde çocuk olanlardanım. Sinemaya, tüm dönemleri gören büyük pencerelerden bakarken gözlerim, beni çocukluk anılarıma götürdüğünden mi nedir, Yeşilçam sinemasında duraklıyor, uzun uzun dalıyor, sonra biraz duyguyla doluyor, sonra... biraz da üzülüp, sinirlenip, pek çok sahneyi görmemek için kapanıveriyor, örneğin; küçük erkek çocuğun, annesinin yüzüne tükürüp, "sen kötü kadınsın" dediği sahneleri ve benzerlerini, cinsellik iptilasında kimliğini düşürmüş, tenlerinin hafızasını kaybetmiş kadınları ve erkekleri... Yeşilçam sinemasının kadın kişiliklerini "yuva yıkan kadın", "kötü kadın" ve "masum kız" olarak gördük. Kuralcı ve dayatmacı bir ahlâk anlayışı içinde. Başrol oyuncusu "masum kız" güzeldi, âşık olunasıydı ama cinselliği, özlemleri dışa vurulmazdı. Soyunmazdı. Sevişmezdi. Cinsel cazibesi olan her kadın "vamp kadın"dı, "kötü kadın"dı. Acımasızdı. öpüşürdü. Sevişirdi. Soyunurdu. Âşık çiftlerin arasına girmekten geri durmazdı.

Freud gibi Yeşilçam da kadını "karanlık kıta" olarak tanımlamıştı. Kadın cinselliğine duyulan korkunun, kadınla erkek arasındaki ilişki biçimlerinin karmakarışık bir ifadesiydi belki bu duruş.

Güzel kadınların her daim var olması, buna karşın, erkeklerin giderek yaşlanması ve cinsel gücünü yitirmesi, Viagra'yı doğurdu. Yeni bir dönemin başladığı düşünülürken beklenen olmadı; erkek dünyasına "kaybolmayacak bir cinsel güç" sunamadı Viagra. Kadın eti dehşeti eskide neyse o gün de ürpertmeye devam etti erkekliği. Elbette suçlu olan Viagra'ydı; mucizevi cinsel gücü sunamadığından, "kadın çıplaklığı yasağı", geçmişten günümüze, başka biçimlerde devam ediyor! "Masum kız", bu

coğrafyanın kadınına, Yeşilçam'ın "bazı" pencerelerinden sesleniyor, bir "eş" olmasını, kutsal görevler üstlenmesini anlatıyor ve cinselliğini yok saymasını aşılıyor.

Buket Uzuner'in bir öyküsünde(*) yedi yaşındaki bir kız çocuğu karakteri, Yeşilçam sinemasının "kadın mahvoluşu"nu anlatan bir kaç sahnesinde, Uzuner'in kaleminde, kocaman kara gözleriyle, kocaman soru işaretlerine asılı kalır: Bir kadını mahveden nedir?

Bu kız çocuğun annesiyle seyrettiği Yeşilçam filminde, yağmurlu bir orman yolunda yürüyen genç bir kadınla uzun boylu bir adam vardır. Hemen yolları üzerinde buluverdikleri bir kulübeye sığınır adamla kadın. Aralarında belli belirsiz bir duygu bağı vardır. Cinselliğin, ayıplar, ahlaki kaygılar nedeniyle yasaklı olduğu bir bağdır bu.

Sırılsıklam giysilerini, erkeğin şöminede yaktığı odunların sıcağında kurutmak üzere çıkarır kadın ve oralarda bir yerde öylece duran yatağa, yarı çıplak utangaç bedenini bırakır. Erkeğin kadına arkası dönüktür, bakmaz. Ancak çıplak kadın bedeninin oracıktaki varlığı, şömine ve ateş, kadın cinselliğinin müstehcenliğinin altını ısrarla çizer ve erkeğin kadına mesafeli duruşu, yerini, kösnül bir devinime bırakır. Yatağın gıcırtısında, nefesler birbirine karışır, yarı açık ıslak dudaklar ve açılıp kapanan burun delikleri seyirciye yasaklı, ayıplı, kanlı bir cinsel sahne sunar. Genç kadın, nereden bulmuştur, bilinmez, kırmızı bir gülü avucunda sıkıp parçalar, kanatır avuç içini. Yatağın beyaz çarşafında kan ve "namus lekesi", kadının avucunda gül ve diken, bekâretin yitişini anlatır. Kamera kadına odaklanır; yaşlı gözleriyle, ölümcül bir üzüntüyle "mahvoldum" diyordur kadın. Yedi yaşındaki kız çocuğu kocaman kara gözleriyle bakar çarşaftaki bir kaç damla kana ve gül dikeniyle kanayan genç kadının avucuna. Erkek sigara yakmıştır. Yatakta değildir artık ve gittikçe yoğunlaşan sigara dumanının ardında g.rünmez olmuştur. Şefkati kaybolur işte tam o an dünyanın. Bundandır var gücüyle gözlerini açması yedi yaşındaki küçük kız çocuğun. Her kaybı, yetişkinlerden önce çocukların anlamasındaki esrarengiz bilgeliktir o kocaman göz bebeklerine çöken. Kafasında bin bir soru işaretiyle, annesinin elini tutup, hoşnutsuz çıkar sinemadan. Hıçkıra hıçkıra ağlayan kadının, eline batan gül dikenlerinden ötürü mü mahvolduğunu düşünür. "Değil" der kafasıkarışık bir şekilde. Başka filmlerde de ağlayan kadınlar vardır çünkü beyaz çarşaflı yataklarda ve o kadınların bedeni üzerine yatan erkek bedenlerinde, anlamadığı bir devinim sürgit yapar nefes nefese. Kadının hıçkırıklarıyla ve birkaç damla kanla biten, erkeğin, sigara dumanları içinde g.rünmez olduğu pek çok sahne izlemiştir daha önce de. Yoktur her hıçkıran kadının elinde sımsıkı tuttuğu bir gül. "Öyleyse" der, "gül dikeni değil o kadınları mahveden." Ya? Bir erkeğin bir kadını nasıl mahvettiğini düşünür. Morluklarını övünerek annesine gösteren komşu kadın Aliye'yi düşünür. O değil midir kocasının onu ne çok sevdiğinden bahseden, "sevdiğinden dövüyor" diye ballandıra ballandıra anlatan! Bu komşu kadın neden "mahvoldum" demez? "Demek ki, erkekler kadınları döverek mahvedemiyor" diye düşünür. Bu mahvolan kadın ve onu mahveden erkeğin, ille de çıplak ve aynı yatakta mı olması gerekir? Çıplaklık konusunda söylenenleri düşünür; kötüdür, ayıptır, cinsel şeyler günahtır... O halde, cinsellikle, kadınların mahvolmaları arasında bir ilişki vardır. Acaba, babası da annesini mahvetmiş midir? Ne biçim, ne kötü yaratıktır şu erkekler!..

***

Yeşilçam tipi bir "kadın mahvoluşu"nun kara deliği işte o kocaman kara gözler. Yedi yaşındaki bir kız çocuğun çözemeyeceği kadar büyük soruların, mantığını zorlayacak denli saçma konuların en büyük kütlede, çok güçlü çekim kuvvetinde, Yeşilçam'ın "yuva yıkan kadın"larını, "kötü kadın"larını, "masum kız"larını yuttuğu kara delikler...

Masal Oyası, Galata, Beyoğlu

(*) Buket Uzuner, "Yerli Filmlerle Büyümüş Kız Çocuklarından Birinin Öyküsü", Yarın Aylık Sanat Edebiyat Dergisi, Mayıs 83, 21. Sayı, Sayfa 23, 24.

Kaynaklar:

Jean-Paul Sartre, Heyecanlar Üzerine Bir Kuram Taslağı, Çevirmen: Kenan Sarıalioğlu, Kırmızı Kedi Yayınları, 1. Basım, 2018

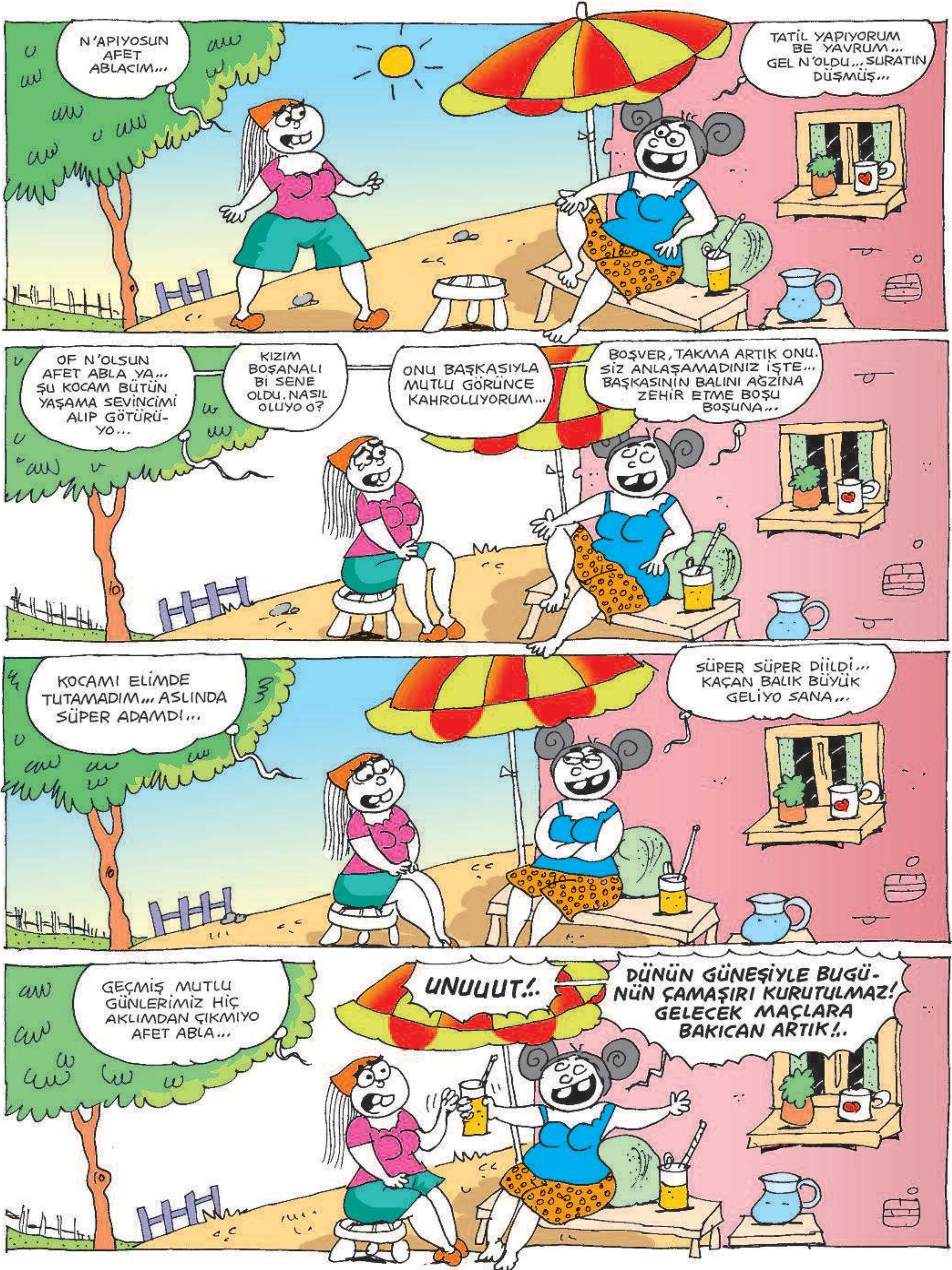
Erinç Yeldan, Küreselleşme, Kim İçin?, Yordam Kitap, 2. Basım, Ekim 2010

Ahmetcan Toros, "Türkiye Sinemasında Kadına Yaklaşım", Varlık Aylık Edebiyat ve Sanat Dergisi, Mart 1986, Sayı 942

Agah Özgü., Türk Sinemasında Cinselliğin Tarihi, 4. ve 5. Baskı, +1 Kitap, İstanbul, Ekim 2006

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI
2018-07
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

BAYAN YANI

TEMMUZ 2018 - 07 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

78

DİP DALGA
DİP DALGA
DEDİNİZ...
AL İŞTE
DÖNDÜM
DİBE!..